

SES info

Suomen elokuvasäätiön tiedotuslehti 1 | 2009

Hanasaari A palkittiin
vuoden 2009 Risto Jarva -palkinnolla
Tampereen elokuvajuhlilla

Sisältö

Pääkirjoitus

Irina Krohn: Pientä uudistusta ja suurta elvytystä 3

Ajankohtaista

Nikoa ylistettiin Lyonissa 4

Elokuvissakäynnit varovaisessa kasvussa

Euroopassa vuonna 2008 5

Berlinale Talent Campus #7 edition 6

Lyhytelokuvaseminaari Tampere 6.3.2009 8

Artikkelit

Skavabölen pihat ja Berliinin syke 13

Käsikirjoittajat ja ohjaajat kohtasivat Match Making -markkinoilla 19

Korso kainalossa Italiaan – Kokemuksia Script & Pitchistä 20

Parempia käsikirjoituksia vuorovaikutuksen kautta 22

Media Desk

Hankekehittelytuki ja tuottajan strategiset valinnat 24

Ajankohtaiset hakukierrokset 26

Ajankohtaista MEDIA-koulutusta 30

Tuotantotukipäätökset 37

Yhteystiedot 47

Pientä uudistusta ja suurta elvytystä

SESinfo on uudistunut. Lehdestä ennen valtaosan vieneet tukipäätökset esitellään lehdessä vain tuotantotukipäätösten osalta ja täydellinen paketti on saatavilla netissä. Lehteen kannattaa kerätä ajatuksia herättäviä kokonaisuuksia. Tästä numerosta lähtien yritetään kerralla valottaa syvemmin yhtä teemaa, tällä kertaa käsikirjoittamista.

Kevään elokuva-alan uutinen oli ministeri Wallinin osoittama elvytysraha, viisi miljoonaa euroa. Tuotantoon tarkoitetuista kolmesta miljoonasta jätimme jo hakemuksen opetusministeriölle. Elokuva-teatterien kunnostukseen ja digitalisoimiseen tarkoitetuista rahoista opetusministeriö tiedottaa keväällä tarkemmin.

Elokuvasäätiö on pyytänyt järjestöiltä ja muilta alan toimijoilta näkemyksiä siitä miten rahat tulisi käyttää. Pääviesti on se, että erillistä projektia ylimääräisine tuotantoneuvojineen ei haluta, vaan elvytysrahat tulisi jakaa säätiön normaalien prosessien puitteissa.

Opetusministeriö edellyttää, että tuottaja esittää ennakoarvion ja loppuraportin hankkeen työllistä-

misvaikutuksista. Kun EU-notifikaatio on antanut tiukat prosenttirajat elokuvatuuelle, pääsääntö 50 %, erityistapauksissa maksimissaan 70 %, edellyttää elvytysrahan täysmääräinen hyödyntäminen, että markkinoilta löytyy vastarahoitusta noin 30–50 %. Tämä on haaste tuottajille, kun taantuman vaikutuksesta rahojen saanti on kiristynyt.

On kuitenkin merkittävää, että elokuva-alalle annetaan aito mahdollisuus myös heikentyneessä taloustilanteessa. Uskon, että elvytysrahalla valmistuvat kuvat ja tarinat tuovat valoa ja tarpeellisia näkökulmia taloudellisen notkon varjoihin.

Valoisaa kesän odotusta!

23.3.2009

IRINA KROHN

Toimitusjohtaja

Iloista pääsiäistä
SESinfon lukijoille!

Säätiö suljettu 10.–13.4.

Ajankohtaista

Nikoa ylistettiin Lyonissa

NIKO – LENTÄJÄN POIKA elokuvan ranskalainen levittäjä BAC Films sai parhaan eurooppalaisen levittäjän palkinnon Cartoon Movie -tapahtumassa Lyonissa. Palkinnon valitsijoina oli eurooppalaisen animaatioelokuva-alan kerma, tuottajista, rahoittajista ja levittäjistä koostuvat noin 700 ammattilaista, jotka osallistuivat 11. kerran järjestettyyn eurooppalaisen animaation rahoitustapahtumaan.

Niko – lentäjän poika

BAC Filmsin viime vuoden ohjelmistoon kuuluivat Nikon lisäksi muun muassa GUILLAUME IVERNELIN ja ARTHUR QWAKIN animaatio **DRAGON HUNTERS**, CHRISTIAN MUNGIUN **4 KUUKAUTTA, 3 VIIKKOA, 2 PÄIVÄÄ** ja ARNAUD DESPLECHIN **ERÄS JOULUTARINA**. Toimitusjohtaja ROCH LENER totesi kiitospuheessaan palkinnon olevan ”Nikon ja Suomen ansiota.”

Kiitosta ropisi myös koko tapahtuman avajaispuheessa, jossa CNC:n pääjohtaja VERONIQUE CAYLA nosti Nikon esimerkiksi animaatiosta, joka on menestyneesti ylittänyt rajoja Euroopassa. Elokuvan tuottajat olivat myös ehdolla vuoden tuottajiksi, mutta tämän palkinnon sai irlantilaisen **SECRET OF KELLS** -elokuvan tiimi.

Maaliskuun alkuun mennessä noin 1,3 miljoonaa elokuvateatterikatsojaa, joista Ranskassa noin 650 000, kerännyt Niko – lentäjän poika tulee tulevana jouluna teattereihin vielä mm. Saksassa, Espanjassa, Portugalissa, Puolassa, Englannissa ja Australiassa.

© V. de Halleux

Nikon tuottajakaarti Emily Christians, Ralph Christians, Karsten Killerich ja Petteri Pasanen haastateltavana.

Elokvissakäynnit varovaisessa kasvussa Euroopassa vuonna 2008

Euroopan audiovisuaalinen observatorio julkaisi Berliinin elokuvajuhlien aikaan helmikuussa alustavat elokuvissakäyntitilastot viime vuodelta. Elokuvalippuja myytiin Euroopassa arviolta 920 miljoonaa vuoden 2008 aikana, joka on noin 0,3 % enemmän kuin edellisenä vuotena. Eniten elokuvissakäynnit lisääntyivät Venäjällä, jossa elokuvalippuja myytiin jopa 16 % enemmän kuin vuonna 2007. Venäjän 124 miljoonaa elokuvissakäyntiä nostivat sen maanosan neljänneksi suurimmaksi elokuvamarkkina-alueeksi.

Muista suurista Euroopan maista elokuvissakäynnit lisääntyivät myös Ranskassa (+6,2 %), Turkissa (7,4 %) ja Saksassa (+3,4 %). Elokvissakäynnit vähenivät mm. Italiassa, jossa 4,1 % pudotus edellisvuoteen nähden selittyi vuoden 2007 poikkeuksellisen hyvällä tuloksella, kun taas Espanjassa (-7,6 %) elokuvissakäynnit putosivat jo neljättä vuotta peräkkäin.

Pohjoismaissa kasvua riitti tasaisesti kaikissa maissa. Norjassa elokuvalippuja myytiin noin 11,9 miljoonaa eli 9,7 % enemmän kuin edellisvuonna. Myös kotimaisten elokuvien osuus katsojista nousi 5,3 prosenttiyksiköllä 22,5 prosenttiin. Erittäin hyvä elokuvavuosi oli myös Tanskassa, jossa käynnit kasvoivat 8,9 % 13,2 miljoonaa. Paikalliset elokuvat vetivät Tanskassa peräti 33 % kaikista katsojista (+6 %). Ruotsissa kasvu oli hieman varovaisempaa: 15,2 miljoonaa myytyä elokuvalippua on vain 1,5 % enemmän kuin 2007 ja kotimainen katsojaosuus putosi 1,6 prosenttiyksikköä 20 prosenttiin. Suomessa elokuvissakäynnit ylsivät 7 miljoonaan ensimmäistä kertaa sitten vuoden 2003, kasvua edellisvuoteen nähden oli noin 7,4 %. Kotimaiset elokuvat ovat Suomessa edelleen hyvin suosittuja; noin 23 % katsojista osti lipun nimenomaan Suomalaiseen elokuvaan.

Kotimaisten elokuvien suosio kasvoi muuallakin Euroopassa: kotimaisen tuotannon markkinaosuus nousi kaikkiaan 14 Euroopan Unionin maassa. Korkein katsojaosuus kotimaisilla elokuvilla oli Turkissa, jossa peräti 60 % katsojista valitsi kotimaisen eloku-

van ja kaikki kymmenen katsotuinta elokuvaa olivat kotimaisia tuotantoja. Ennätyselliseen kotimaiseen markkinaosuuteen ylettiin myös mm. Saksassa (26,6 %), Puolassa (25,4 %) ja Alankomaissa (17,8 %).

Observatorion lopulliset elokuvatilastot valmistuvat toukokuussa.

Alustavat elokuvissakäyntiluvut Euroopassa 2008

Lähde: Euroopan audiovisuaalinen observatorio

	Katsojia (milj.)	Muutos	Kotimainen markkinaosuus*
Alankomaat	23,5	1,7 %	17,8 %
Bulgaria	2,8	12,1 %	4,8 %
Espanja	108	-7,6 %	14,2 %
Irlanti	18,2	-0,7 %	-
Iso-Britannia	164,2	1,1 %	31,0 %
Italia	111,6	-4,1 %	29,3 %
Itävalta	15,5	-1,3 %	6,0 %
Latvia	2,4	-2,7 %	6,8 %
Liettua	3,3	-1,4 %	5,5 %
Norja	11,9	9,7 %	22,5 %
Portugali	15,9	-2,5 %	2,5 %
Puola	33,8	3,4 %	25,4 %
Ranska	188,8	6,2 %	45,7 %
Ruotsi	15,2	1,5 %	20,0 %
Saksa	129,4	3,2 %	26,6 %
Slovakia	3,3	18,2 %	-
Suomi	7	7,4 %	22,6 %
Sveitsi	14	1,5 %	3,0 %
Tanska	13,2	8,9 %	33,0 %
Tsekki	12,9	0,4 %	39,6 %
Turkki	38,5	23,6 %	59,2 %
Unkari	10,2	-8,5 %	10,2 %
Venäjä	123,9	16,2 %	25,5 %
Viro	1,6	0,2 %	7,3 %

* Ison-Britannian, Portugalin ja Venäjän markkinaosuudet laskettu lipputuloista, muut elokuvissakäynneistä.

Melanie Sevcenko

Berlinale Talent Campus #7 edition

Berlinale Talent Campus on Berliinin elokuvajuhlien yhteydessä järjestettävä nuorten elokuvantekijöiden tapaaminen. Seitsemättä kertaa järjestetyssä viikon mittaisessa tapahtumassa 350 tulevaisuuden kykyä eli talenttia 106 eri maasta tapasivat toisensa, tai ainakin yrittivät. Kokoontumisen teemana oli tänä vuonna ”Turning Points”, elokuvakerronnan ja mahdollisen elokuvaauran käännekohdat.

Berlinale Talent Campusta rahoittaa Saksan kulttuuri- ja mediakomissaari yhteistyössä EU:n MEDIA ohjelman, Medienboard Berlin-Brandenburgin, Skillsetin, UK Film Councilin sekä Volkswagenin kanssa. Talent Campuksen ohjelma koostuu eri osista. Pääpaino on aloittelevien elokuvantekijöiden yhteen saattamisessa sekä sivistämisessä suuren maailman elokuvakäytäntöihin. Ajallisesti tästä suurimman osan muodostaa laajalle yleisölle tarkoitettua keskustelut ja tekijätapaamiset. Tänä vuonna lavalla puhuivat mm. kuvaaja JANUS KAMINSKI, ohjaaja WIM WENDERS sekä elokuvafestivaalin tuomariston puheenjohtaja toiminut näyttelijä TILDA SWINTON. Campuksessa on myös erikseen haettavia workshoppeja, joille täytyy hakea jo käynnissä olevalla projektilla. Tämän lisäksi on mahdollista osallistua säveltäjänä sävellyskilpailuun tai käsikirjoituksella elokuvakilpailuun, josta viisi käsikirjoitusta saa rahoituksen ja seuraavana vuonna ensi-iltansa elokuvajuhlilla.

Suomesta oli tänä vuonna Campukseen valittu

ennätyselliset yhdeksän elokuvantekijää, joista tosin kolme työskentelee tai opiskelee tällä hetkellä Englannissa. Itseni lisäksi suomalaisia osallistujia olivat tuottaja JUSSI RANTAMÄKI, ohjaajat JUHO KUOSMANEN, JESSE JOKELA ja SALLA SORRI, käsikirjoittajat VEERA IKONEN, ERIKKA RAHIKAINEN ja JENNI TOIVONIEMI, leikkaajat ILKKA HESSE sekä lavastaja NIINA TOPP. Edellä mainittujen ammattikuntien lisäksi Campuksesta löytyi säveltäjiä, äänisuunnittelijoita sekä kourallinen kuvaajia ja näyttelijöitä. Jakauma eri ammattiryhmien kesken ei tosin mennyt tasaisesti, ohjaajien muodostaessa enemmistön reilun 200 talentin voimin. Tämä synnytti huvittajan näyn ”ohjaajat tapaavat näyttelijät” speed-matching eli pikatreffi-tapaamisessa. Ohjaajat joutuivat juttelemaan keskenään.

Workshopit, joille osa talenteista oli valittu, vaikutti olevan tapa jolla Talent Campus kannattaa kokea. Doc Station, Script Station ja Edit Station koostuivat kukin 12 hakijasta ja perustuivat siihen että hakijat työstivät vireillä olevaa projektia Berliinissä ammattilaisten avus-

tuksella. Suomesta mm. tuottaja ULLA SIMONEN oli konsultoimassa dokumenttikäsikirjoituksia.

Ehdottomasti yksi Campuksen antoisimmista luennoista oli viikon lopussa ne jossa workshopeille osallistuneet esittelivät hioutuneen projektinsa. Vaikka yleiselle Talent Campukselle voi osallistua vain kerran, voi tulella valituksi yhteen Workshopeista päästä uudelleen Berliiniin.

Yksi Campuksen tärkeimmistä ja parhaimmista puolista on sen internetsivut www.berlinale-talent-campus.de, joilta löytää kaikki tapahtumaan osallistuneet sen seitsemänvuotisen historia ajalta. Alumnia selatessa voi huomata osallistujien korkean tason. Lähes jokaisella on useampi projekti takana sekä palkinto ellei useampia. Kuka vaan voi hakea tekijöitä maan, ammatin tai osallistumisvuoden perusteella, ja myös omaa sivuaan on mahdollisuus päivittää. Sivuilla haetaan myös kansainvälisiä yhteistyökumppaneita sekä ilmoitetaan festivaaleista ja kilpailuista.

Toinen Campuksen eduista on ehdottomasti toisten nuorten elokuvantekijöiden tapaaminen, vaikka heitä tuli loppujen lopuksi tavattu odotettua vähemmän. Tutustumisesta olisi saanut ehdottomasti enemmän irti jos olisi ollut jokin projekti, johon etsii tekijöitä. Kuvaaja Australiasta, säveltäjä Sveitsistä, tuottaja Nigeriasta? Välillä tuntui että keskustelua ei syntynyt jos ei ollut mitään tarjota, ja harvalla oli, sillä useimmat meistä ovat samassa pisteessä eli alkutekijöissä. Tekijöitä tosin pääsi myös tapaamaan elokuvajuhlien elokuvamarkettiin. Niille jotka eivät olleet käyneet aiemmin suurilla festivaaleilla tai marketeissa opastettu kierros avasi varmasti silmiä elokuvateollisuuden kaupalliseen maailmaan. Jo tottuneimmat festivaalikävijät opettelivat metsästäämään kutsuja illan juhliin, joissa ammattilaiset kokoontuivat.

Yleisesti Campus oli hyvin järjestetty, vaikka usein tuntui että meitä oli niin paljon että massaan hukkuu. Jos löysi ohjelmasta itseään kiinnostavia tapahtumia, ohjelmaa kyllä riitti aamu yhdeksästä ilta kahdeksaan, jonka jälkeen oli mahdollista käydä kat-

somassa elokuvia elokuvajuhlilla. Campuksessa kyseisen päivän tapahtumiin piti käydä jonottamassa lippuja joka päivä aamuyhdeksältä ennen yhteistä aamiaista. Toiminta oli keskitetty Hau 1, 2 ja 3 teattereihin kävelymatkan päähän festivaalikeskus Potsdammer Platzista. Tapahtuman areenojen koko vaihteli 100 hengen teattereista 500 hengen teattereihin.

Berliinin Talent Campuksella on kova maine. Sen on sanottu olevan hyvä merkintä ansioluettelossa ainakin Saksassa ja Englannissa, joista Campuksen rahoitus on kotoisin. On myös sanottu että Berliinin elokuvajuhlien pitchauksiin hakiessa on hyvä olla ollut "Talentti". Tarjonnaltaan ainakaan yleinen Campus ei kuitenkaan ollut niin järisyttävä. Vaikka lavalla oli usein mielenkiintoisia puhujia, ei sisältö vastannut otsikkoa. Master-classit jäivät usein hyvin yleisiksi jutusteluiksi tai idolin palvonnaksi, kun esim. yhden elokuvasävellyksen tai yhden kohtausten valaisuun olisi hyvin voinut käyttää kaksituntisen luennon maailman parhaimman ammattilaisen kanssa. Mahdollisesti asiaan vaikutti se että useimpiin tapahtumiin myytiin myös yleisölle lippuja.

Campus on viime vuosina kasvattanut huomasti kokoaan, ja on ulkopäin yhä näyttävämpi. Se on ehdottomasti suurin nuorten elokuvantekijöiden tapaaminen ja se järjestää nyt myös tapahtumia useammalla mantereella. Vaikka campuksesta oli vaikea saada mitään konkreettista hyötyä, on Campus hyvä paikka ottaa ensiaskelia itsensä markkinoimiseen elokuvantekijänä ja oppia käyntikorttimaailman saloja. Kontaktien tekeminen ei ole yksinkertaista. Etsimällä voi etsiä, mutta jälkikäteen huomaa, että ne joihin on festivaalin jälkeen ollut kontaktissa ovat niitä joihin tutustui sattumalta lippujonossa, eikä niitä joita oli päivän metsästännyt festivaalikansan joukosta.

"Talentit" eli kyvyt Campukseen valitaan internetissä täytettävän hakemuksen ja työnäytteen perusteella. Tänä vuonna hakijoita oli vajaat 4000. Valituille Campus tarjoaa matka-apurahan sekä majoituksen neljän hengen huoneissa. Voidakseen hakea täytyy olla työskennellyt palkitun elokuvan työryhmässä, olla tehnyt elokuvan joka on esitetty kansainvälisillä elokuvafestivaaleilla, olla työskennellyt vähintään tunnin pituisessa elokuvassa tai olla elokuvaopiskelija opintojensa lopussa.
<http://www.berlinale-talentcampus.de>

IRIS OLSSON
Ohjaaja

Lyhytelokuvaseminaari Tampere 6.3.2009

”Heti romaanin ja muiden laiveiden töiden jälkeen ovat runo, novelli ja essee joka usein toimittaa hautomon tehtävää; sen tehtävä on elvyttää kenttää ja tuoda uutta verenkiertoa. Lyhytelokuvalla on sama tehtävä. Sen kuolema on myös elokuvan kuolema, sillä taide joka kiistää muutoksen on kuollutta taidetta.”

CHRIS MARKER¹

Tampereen elokuvajuhlat järjesti muun ohella lyhytelokuvaseminaarin, jossa keskusteltiin suomalaisen lyhytelokuvan tilasta ja tulevaisuudesta. Arkisesta otsikostaan huolimatta tai ehkä juuri siksi julki tuotiin monia tulevaisuutta luotaavia näkökantoja. Tällä kertaa tarjolla ei ollut teknoelvistelyä, vaan äänessä olivat ne, jotka juuri nyt tekevät, tuottavat, rahoittavat ja levittävät lyhytelokuvia. Panelisteja oli useita, yleisö runsaslukuinen, sillä suomalaisesta lyhytelokuvasta ei ole viime aikoina paljonkaan keskusteltu. Tilaisuuden myönteistä henkeä alleviivatakseen AVEK:n pääsihteeri Juha Samola kertoi juuri lukeneensa Filmihullusta Chris Markerin yllä olevan muistutuksen.

Panu Heikkilän Luola voitti Tampereen lyhytelokuvajuhlien alle 30 minuuttisten kotimaisen sarjan 2009

Markus Nirkkiä

Vieraat katseet

Keskusteluun oli kutsuttu myös Filmkontakt Nordin johtaja KARIN JOHANSSON-MEX, lyhytelokuvia levittävät AXEL BEHRENS KurzfilmAgentur Hamburgista ja SIMON KÖNIG Swiss Filmsistä. Alkuun oli kiinnostava kuulla, minkälaisena he näkevät suomalaisen lyhytelokuvan tällä hetkellä, ja miten se vertautuu esimerkiksi muiden pohjoismaiden tuotantoon.

Karin Johansson-Mex kertoi, että suomalaiset tuottajat ja tekijät ilmoittavat Nordisk Panorama-festivaaleille noin 100 elokuvaa vuosittain dokumenttielokuvat mukaan luettuina. Merkille pantavaa on, että noin puolet tarjotuista suomalaisista on kokeellisia elokuvia. Vertauksena hän totesi, että viime vuonna Tanskasta ilmoitettiin Nordisk Panoramaan 27 lyhyttä fiktiota, viisi animaatioelokuvaa ja vain yksi kokeellinen elokuva. Tämän pohjalta voisi ajatella, että Suomessa lyhytelokuvatuotanto on uskaliaista ja yllättävää. Karin Johansson-Mex kertoi edelleen, että Tanskassa lyhytelokuvakulttuuri on hyvin toisenlaista kuin muissa pohjoismaissa. Tanskan elokuvainstituutti ei oikeastaan lainkaan rahoita lyhytelokuvia. Siellä lyhyt elokuvamuoto on ennen muuta uusien tekijöiden kasvualusta ei oma taidemuotonsa sinänsä.

Ruotsissa lyhyiden fiktiivisten elokuvien tuotanto on muihin pohjoismaihin verrattuna laajaa. Filmkon-

takt Nordin johtajan väitti, että se johtuu alueellisten elokuvakeskusten toimintapolitiikasta. Myös ne haluavat lyhytelokuvatuotantojen kautta tarjota nuorille tekijöille harjaantumismahdollisuuden. Norjassa lyhytelokuvat ovat usein todella lyhyitä ja viihdyttäviä. Karin Johansson-Mexin mukaan norjalainen elokuvalevityksen malli näkyy ja tuntuu tässäkin. Norjassa elokuvateatterit ovat osa kuntien ylläpitämää kulttuuritarjontaa. Vaikka toiminta on samalla tavalla kaupallista kuin muissakin pohjoismaissa, tiettyjä kulttuuripoliittisia tavoitteita niiden on toteutettava. Tästä syystä norjalaisia lyhytelokuvia esitetään pitkien elokuvien alkukuvina. – Koska Norjassakin ihmiset menevät elokuvateattereihin ennen muuta viihtymään, pitää esitettävien lyhytelokuvien vastata näitä odotuksia, päätteli Karin Johansson-Mex.

Swiss Filmsin Simon König kertoi, että Sveitsissä on kiinnostusta erityisesti ruotsalaiseen ja tanskalaiseen elokuvaan. AKI KAURISMÄKI on tietysti tunnettu ja arvostettu. Se johtaa helposti siihen, että sveitsiläiset odottavat suomalaiselta elokuvalta Aki Kaurismäki -tyylisyyttä. Suomalaisissa lyhytelokuvissa sveitsiläiset arvostavat ennen muuta kokeellisuutta, trashia ja low budget -otetta. Simon Königin mielestä on hienoa, että Suomen ja Sveitsin kalta-

sisä maissa elokuvantekijät voivat tehdä, mitä haluavat. Suurempien maiden kulttuureihin kohdistuu voimakkaampia odotuksia, konventiot voivat myös olla rajaavampia.

Hamburg KurzfilmAgenturin Axel Behrens on osallistunut myös Hampurin lyhytelokuvafestivaalin valintoihin muutaman vuosikymmenen ajan. Nykyään festivaali saa 100–150 elokuvailmoittautumista Suomesta. 20 vuotta sitten suomalaisten lyhytelokuvien tarjontaa hallitsivat lyhyet näytelmäelokuvat. Nyt enemmistönä ovat kokeelliset elokuvat. Joka vuosi kilpailussa on kaksi, kolme suomalaista elokuvaa.

Lyhytelokuvat – kokeelliset elokuvat – nykyaide

Lyhytelokuvakeskustelut jäävät usein junnaamaan määrittelyjen ympärille. Tilaisuuden aluksi festivaalijohtaja JUKKA-PEKKA LAAKSO ilmoitti, että täällä keskustellaan vain elokuvista, jotka ovat alle 30 minuuttia pitkiä. Silti houkutukset määrittelyjen peräämiseen ovat suuret. Mistä esimerkiksi puhumme, kun puhumme kokeellisista elokuvista? Ovatko EIJJA-LIISA AHTILAN elokuvat kokeellisia elokuvia? Kysymys on kiinnostava, kun lyhytelokuvaseminaarin ulkomaiset vierat niinkin vahvasti näkevät suomalaisen lyhytelokuvan nimenomaan kokeellisena elokuvana. Elokuvasäätiön lyhyt- ja dokumenttielokuvien tuotantoneuvoja MIIA HAAVISTO totesi keskustelussa, että kokeelliset elokuvat ovat suurimmaksi osaksi muiden kuin elokuväsäätiön rahoittamia. Juha Samola kertoi AVEK:n roolista myös mediataiteen tukijana. Hän muistutti, että ilman Eija-Liisa Ahtilan tai MIKA TAANILAN kaltaisia tekijöitä suomalaisen elokuvan kuva ulkomailla olisi paljon kapeampi. On hienoa, että emme rajaa heidän ja monien muiden kiinnostavien taiteilijoiden töitä vain nykytaiteen alueelle.

Tuotannon ehdot

Miia Haavisto kertoi, että elokuväsäätiö rahoittaa vuosittain noin 14 lyhytelokuvaa. Niistä vain kaksi tai kolme on kokeellisia elokuvia. Esimerkiksi viime vuonna joukkoon mahtui muutama animaatio sekä neljä lyhyttä lastenelokuvaa, koska Skidisti-hanke on poikkeus. Loput ovat lyhyitä fiktiivisiä elokuvia tai lyhyitä dokumenttielokuvia. Miia Haaviston mukaan alle 15-minuuttisten lyhytelokuvaehdotusten määrä ei ole kovin suuri. Vuonna 2007 yhdessä YLE TV1:

n kanssa käynnistetty novellielokuvahanke on suhteellisen nopea tapa saada leffoja tuotantoon. Hanke on tarkoitettu erityisesti tukemaan tulevaisuuden tekijöiden pääsemistä alalle. Elokuvat esitetään TV1:n Kotikatsomossa. Novellielokuvien rahoittamisella ei ole tarkoitus sulkea pois lyhyempiä fiktioita.

Kun suomalainen elokuva on nyt saanut lisää rahaa tuotantoon, nousuprosentit ovat olleet samansuuruisia pitkillä ja lyhyillä elokuvilla. Tällä hetkellä Miia Haaviston päätettävissä olevista lyhyt- ja dokumenttielokuvien tuista noin 800 000 € menee lyhytelokuvatuotantoon. AVEK:n tuki lyhyt- ja animaatioelokuville oli kaudella 2007/2008 160 000 €. Yleensä tuki on liikkunut 270 000–680 000 € välillä. Mediataiteen tuki oli 290 000 €.

YLE on harvinaisuus eurooppalaisessa tv-kentässä

YLE:n Uusi Kino on eurooppalaisittain ainutlaatuinen ohjelmapaikka. Uuden Kinon formaatti on vapaa, esitettävien elokuvien pituutta ei myöskään ole ennakolta lyöty lukkoon. Tällaisten open end -ohjelmapaikkojen sijoittaminen television ohjelmakarttaan on vaikeaa. Tästä syystä Uuden Kinon esitysaika on myöhäinen. Yleisradio etsii lyhytelokuville kuitenkin enemmän näkyvyyttä. YLE Yhteistuotantojen päällikkö *Erkki Astala* kertoo, että YLE:n kulttuuripoliittisen tehtävän lisäksi tärkeä syy lyhytelokuvien tukemiseen on se, että niiden kautta YLE voi luoda yhteyksiä ja rakentaa yhteistyötä uusien tekijöiden kanssa. Lyhytelokuvilla on toki myös yleisönsä. Se ei ole kovin suuri, mutta se on uskollinen. Lyhytelokuvien yleisö koostuu nuorista aikuisista, joita YLE:n on myös pystyttävä palvelemaan.

YLE tekee sopimukset vuosittain 50–60 kotimaisesta lyhytelokuvasta. Kansainväliset yhteistuotannot ovat harvinaisuuksia lyhytelokuvissa, mutta niihinkin YLE osallistuu muutaman kerran vuodessa. Tuotannon määrää voi Erkki Astalan mukaan pitää hyvänä Suomen kokoisessa maassa. – Tekijän ja tuottajan kannalta YLE:n korvaus on varmasti alhainen, mutta talon sisäisestä näkökulmasta se on huomattava.

YLE on panostanut lyhytelokuviiin vuosittain noin 300 000–400 000 €. Summa vaihtelee, sillä erikoisprojektit kuten esimerkiksi taannoinen Lyhyesti voivat kasvattaa budjettia. Lisäksi YLE TV1 sijoittaa Kotikatsomossa esitettäviin novellielokuvaan lähes vastaavan summan.

Tuottajan silmin

Elokuvaohjaaja ja Taideteollisen korkeakoulun ohjaustyön professori JARMO LAMPELA on myös tuottanut lyhytelokuvia. Hänen mukaansa lyhytelokuva on käsityöläisyyden harjoittelupaikka. Varttunutta tekijää sen sijaan askarruttavat taloudelliset kysymykset. Hän joutuu kysymään itseltään, tekeekö lyhärin vai ohjaako tv-sarjan, josta saa kuukausipalkkaa. Jarmo Lampela muisteli lämpimästi Lyhyesti-projektia ja kysyi, voisiko joistakin projekteista tehdä pysyviä rakenteita. Jatkuvuus voisi suunnata tekijöiden kunnianhimoa enemmän lyhytelokuviiin.

Elokuvatuottaja LIISA PENTTILÄLLE lyhytelokuvat ovat hieno, itsenäinen taidemuoto, vaikka niiden tuottamiselle on heikko taloudellinen perusta. Hän haluaa luoda pitkäjänteisiä suhteita tekijöiden kanssa, tällöin lyhäri on luonnollinen aloituspaikka. Näihin puheenvuoroihin Miia Haavisto totesi, että SES:n rahoitusosuus lyhytelokuvissa on enintään tukiohjeiden mukainen eli 70 % tuotantobudjetista. Myös muissa pohjoismaissa lyhytelokuvien tuotantobudjetit ovat hyvin samantyyppiset.

Tuottaja JARKKO HENTULA kertoi, että Juonifilmi ei ole pyynnöistä huolimatta tuottanut yhtäkään novellielokuvaa, koska se on taloudellisesti kannat-

tamatonta. Yhtiö on tuottanut yhden lyhyen fiktion eli ZAIDA BERGROTHIN **Heavy Metalin** (2006, 29 min). Tampereen elokuvajuhlien pääpalkinto, elokuvan laatutuki ja SVT:n osto ovat yhdessä muodostaneet elokuvan 23 000 euron tuotot. Elokuvaa ei koskaan hyväksytty millekään kansainväliselle festivaalille. - Ennen muuta Heavy Metal tehtiinkin käyntikorttimielessä, totesi Jarkko Hentula.

Keskustelutilaisuuden vetäjä EILA RANTA yritti saada paikalla olevia tuottajia paljastamaan, onko vielä joitakin muita syitä, miksi he eivät tuota enempää lyhytelokuvia. Tässä kohdassa Liisa Penttilä muistutti lyhytelokuvan tekijälähtöisyydestä. Silti hänkin ihmetteli, miksi tekijät tarjoavat niin vähän lyhytelokuvaprojekteja. Liisalle tulevista ehdotuksista 80 % koskee pitkää elokuvaa, tv-sarjoja ja tuntisia näytelmäelokuvia. Lopuista vain 1–2 % on live fiction -elokuvaa.

Eila Ranta totesi myös, että Aki Kaurismäen Sputnik Oy edistää riskinotolla kotimaisen lyhytelokuvan asiaa. Yhtiö on oma-aloitteisesti tukenut nuorten aloittelevien kykyjen hankkeita valmiiksi elokuviksi asti. Keskustelun puheenjohtaja heitti mallin provosoivasti Jarkko Hentulalle, joka heti alkoikin vaatia tekijöiltä hyviä, lyhyitä käsikirjoituksia

Heavy Metal

Lyhytelokuvat elokuvateattereissa – Saksassa ja Sveitsissä

Vaikka Yleisradio on lyhytelokuvien suurin levittäjä Suomessa, merkittävää työtä tekee myös Suomen elokuvakontakti kotimaisten lyhyt- ja dokumenttielokuvien parissa. Tekijöiden lähes 40 vuotta sitten perustaman levitysjärjestön vuokrauksista 80 % on lastenelokuvia, toiseksi kysytyimpiä ovat dokumenttielokuvat ja loppu jakautuu lyhyiden fiktioiden sekä animaatioiden kesken. Lasten lyhytelokuvat ovat tavoittaneet vuosittain yli 115 000 katsojaa. Viime vuonna katsojamäärät jäivät alle 100 000. Elokuvakontaktin toiminnanjohtaja LEENA NÄREKANGAS pitää yhtenä syynä uusien lastenelokuvien puutetta. Toivottavaa on, että jo tänä vuonna tilanne helpottuu, kun AVEK:n, elokuvasäätiön ja elokuvakontaktin käynnistämän Skidisti-hankkeen lyhyet lastenelokuvat alkavat valmistua.

Leena Närekangas myös huomautti, että ei ole olemassa pelkästään lyhytelokuvayleisöä. Hänen mukaansa pitkän ja lyhyen elokuvan levitykset on erotettu toisistaan keinotekoisesti. Siksi Leena Närekangas toivoikin, että digitaalisen levityksen kysymyksistä keskusteltaisiin myös muun kuin pitkän elokuvan kannalta.

KurzfilmAgentur Hamburg on lähes 20 vuotta levittänyt lyhytelokuvia myös elokuvateattereihin. Agenturilla on sopimukset 70 elokuvateatterin kanssa. Sopimusteattereissa on vuosittain 200 000

näytöstä vuosittain. Levityksessä on 350 nimikettä, joista 50 % on saksalaisia. Suomesta levityksessä on kuusi elokuvaa², Norjasta 18, Ruotsista 16 ja Tanskasta myös kuusi. Elokuvateatterit maksavat levittäjälle 1 000 euron vuosimaksun, jota vastaan he saavat joka viikko yhden lyhytelokuvan esityksiinsä. Tuotot jaetaan KurzfilmAgenturin, tuottajan tai myyntiagentin kanssa. KurzfilmAgenturin pitkäaikaisten ponnistelujen tuloksena liittovaltio on alkanut vuoden 2009 alusta maksaa elokuvateattereille 1 500 euron vuosimaksun, mikäli ne esittävät lyhytelokuvia ennen pitkää elokuvaa.

Myös Sveitsissä valtio tukee lyhytelokuvia alkukuvina esittäviä elokuvateattereita. Tuki on 1 Sveitsin frangia katsojaa kohti. Tämä tuotto jaetaan teatterin, tuottajan, ohjaajan ja käsikirjoittajan kesken.

MARJA PALLASSALO

Lyhyt- ja dokumenttielokuvien kulttuuriviennin päällikkö

- 1 Filmihullu 1/09, s. 7. Peter von Bagh: Kairauksia aikaan. Omistettu Antti Peipon muistolle.
- 2 Kurzfilmagentur Hamburgin levityksessä olevat suomalaiset lyhytelokuvat: Claes Olsson: M.A. Numminen singt Wittgenstein (1'50", 1993), Kari Paljakka: Nons-top (19', 1987), Mika Taanila: Optical Sound (6', 2005), Simojukka Ruippo, Jouni Hokkanen: Pyongyang Robogirl (2002, 3'47"), Tuukka Hari: Telakka (11'37", 2002), Heikki Ahola: Työttömän salkku (4', 1996)

Norja – lyhytelokuvien kultamaa?

Norjalaiset elokuvateatterit ovat esittäneet lyhytelokuvia alkukuvina 90-luvun alkupuolelta alkaen. Lyhytelokuvien tilausjärjestelmä on ollut hyvin samanlainen kuin KurzfilmAgentur Hamburgin malli Saksassa. TORIL SIMONSEN, joka vastaa Norjan elokuvainstituutissa lyhyt- ja dokumenttielokuvien kulttuuriviennistä sekä myynnistä kertoo, että lyhytelokuvien rahoitus- ja levitystilanne on nyt muuttumassa Norjassa. Elokuvateatterit ovat vähentäneet lyhytelokuvaesityksiään, koska ne tienaavat enemmän mainoksia esittämällä. Myös elokuvan rahoittajat ovat tällä hetkellä kiinnostuneempia niin sanotuista talent-elokuvista kuin lyhytleffoista. Talent-elokuvat ovat yli 25 minuuttia pitkiä, usein jopa 40-minuuttisia ja pidempiäkin. Kulttuuriviennin ja lyhytelokuvien myynnin kannalta nämä elokuvat ovat hankalia, sillä niille ei löydy festivaaleja, ei myöskään ohjelmapaikkoja muualla kuin kotimaan kanavilla. Toril Simonsen on kuitenkin optimistinen ja uskoo, että kun elokuvateatterit on digitalisoitu, lyhytelokuvat palaavat uudelleen valkokankaille.

MARJA PALLASSALO

Lyhyt- ja dokumenttielokuvien kulttuuriviennin päällikkö

Skavabölen pojat

Skavabölen pihat ja Berliinin syke

Elokvakäsikirjoitukseen paneutuva SESinfo päätti lähestyä aihetta myös adaptaation näkökulmasta.

Vuoden 2009 kotimaisista elokuvista nousivat tässä valossa esiin Zaida Bergrothin *Skavabölen pojat* ja Lenka Hellstedtin *Maata meren alla* – kaksi adaptaatiota, joskin toinen näytelmästä, toinen romaanista.

Suomessa, kuten kaikkialla muuallakin, tehdään paljon elokuvia kirjan pohjalta. Suurin osa kaikista maailman elokuvista perustuu johonkin jo olemassa olevaan romaaniin. Tämän vuoden kotimaisissa elokuvissa useimmissa on alkuperäiskäsikirjoitus, mutta adaptaatioitakin mahtuu joukkoon viiden elokuvan verran. Adaptaatioteeman puitteissa tapasin **MAATA MEREN ALLA** -elokuvan ohjaajan ja käsikirjoittajan **LENKA HELLSTEDTIN** ja **SKAVABÖLEN POJAT** -elokuvan ohjaajan ja käsikirjoit-

tajan **ZAIDA BERGROTHIN** teekupposen äärellä ja keskustelimme adaptaatiokäsikirjoituksesta ja elokuvan teosta yleensä.

Lenka Hellstedtin esikoisohjaus oliokuva **MINÄ JA MORRISON** vuonna 2001 ja hänen toinen pitkä elokuvansa *Maata meren alla* sai ensi-iltansa 23. tammikuuta 2009. Zaida Bergrothin esikoiselokuva sen sijaan on tulossa valkokankaalle vasta syksyllä 2009: *Skavabölen poikien* ensi-ilta on 4. syyskuuta. Vaikka molemmissa on kyse adaptaatiokäsikirjoituksesta, niin

erilaisista sellaisista, sillä Maata meren alla pohjautuu RIIKKA ALA-HARJAN samannimiseen romaaniin, kun taas Skavabölen poikien taustalla on ANTTI RAIVION 1991 ensi-iltansa saanut samanniminen näytelmä. Liikkeelle lähdettiin siitä, mikä sai Lenkan ja Zaidan tekemään elokuvat juuri näistä aiheista.

Henkilökohtaisuus keskeistä

Lenka Hellstedt kertoo lähtökohdistaan, että elettiin vuotta 2003 ja hänellä oli halu tehdä elokuva, joka sivuaa jollakin tavalla adoptiota, koska hän on itse adoptioäiti. Hänestä tuntui, että hän on pienten lasten äitinä vielä liian lähellä sitä prosessia, joten hän ei halunnut alkaa itse kirjoittaa käsikirjoitusta, vaan etsi sopivaa aihetta muualta. Adoptiotuttavaltaan Lenka kuuli Riikka Ala-Harjan kirjasta, joka oli vasta tulossa. Pyynnöstä hän sai Maata meren alla -romaanikäsikirjoituksen Gummerukselta luettavakseen jo ennen sen julkaisua. Jonkin aikaa Lenka mietti, saako kirjasta muokattua elokuvan ja kun tuntui, että saa, niin sitten hankittiin tuottajien MIKA ja NIKO RITALAHDEN kanssa optio kirjaan.

Zaida Bergrothin tie Skavabölen poikien kanssa on ollut hivenen lyhyempi. Hän oli valmistunut keväällä 2004 Taideteollisesta korkeakoulusta elokuvataiteen osastolta ohjaajalinjalta ja kirjoitti käsikirjoitusta ensimmäiseen pitkään elokuvaansa. Samana keväänä Zaida näki Masalan nuorisoteatterissa Skavabölen pojat ja vaikutui näytelmästä. Suuri teatterielämys sai Zaidan hankkimaan näytelmän käsiinsä ja heräsi ajatus saattaa tämä loistava tarina elokuvaksi. Zaida sanoo suorastaan rakastuneensa Antti Raivion omintakeiseen maailmaan, näytelmän huumoriin, dialogiin, hahmoihin, absurdiuteen, railakkuuteen ja

Zaida Bergroth ohjaa Skavabölen poikien lapsinäyttelijöitä

myös tarinan järkyttävyyteen. Mutta se ydinasia, joka häneen eniten kolahti, oli tarinan veljessuhde. Zaida kertoo, että hänellä itsellään on sisko, jonka kanssa heillä on hyvin läheiset välit ja sitä kautta näytelmä tuntui hirveän henkilökohtaiselta.

Tekemästään näytelmätyöstä innoissaan Zaida soitti Antti Raiviolle ja kertoi haluavansa tehdä aiheesta elokuvan. Antti Raivio suhtautui aluksi ajatukseen melko epäilevästi. Näytelmän kulttimaineikin alkoi vasta vähitellen valjeta Zaidalle. Zaida sai kuitenkin taivuteltua Antti Raivion tapaamiseen ja siitä alkoi prosessi, joka kesti nelisen vuotta, kunnes käsikirjoitus oli kuvausvalmis.

Ohjaajan oma tulkinta

Kysyn Lenkalta ja Zaidalta, miksi he valitsivat elokuvansa pohjamateriaaliksi jonkun toisen teoksen, eivätkä omaa käsikirjoitusta, kun kummallakin on myös halu ohjata omiin teksteihin perustuvia elokuvia. Lenka sanoo syyn tässä tapauksessa olleen se, ettei hänellä ollut vielä tarpeeksi etäisyyttä adoptioon aiheena ja siksi hän halusi valmiin tekstin, jota työstää. Zaida puolestaan kertoo, ettei hän ymmärrä ajatusta, että miksi romaanista, näytelmästä, runosta

Lenka Hellstedt

tai laulusta ei voisi tai saisi tehdä elokuvaa siinä kuin alkuperäiskäsikirjoituksestakin. Hänen mukaansa näytelmätekstin ideakin on, että tehdään erilaisia tulkintoja, joissa näkökulmat vaihtelevat tekijästä riippuen. Tärkeintä adaptaatiossa Zaidan mielestä on, että tarttuessaan johonkin teokseen, tekijän on otettava se omakseen. Täytyy olla sellainen tarttumapinta teokseen, että kokee sen läheiseksi. Hän itse antautui Skavabölen poikien maailmaan niin täysin rinnoin, että lopulta tuntui kuin kertoisi omasta perheestään.

Lenka ja Zaida ovat täysin samaa mieltä siitä, että elokuvan arvioinnissa ei heidän mielestään ole mitään eroa sillä, pohjautuuko se alkuperäiskäsikirjoitukseen vai kirjaan. Kumpikaan ei ole millään lailla toista arvokkaampi. Lenka ja Zaida ovat molemmat ohjanneet sekä omien tekstien pohjalta että muiden tekstien pohjalta ja eroa on vain käsikirjoitusvaiheen ongelmissa, ei itse lopputuloksessa. Lenkalla hänen oman käsikirjoituksen pohjalta ohjaamansa teokset ovat lyhytelokuvat **PELIPÄIVÄ** (1992), **PAATTI** (1993), **MYÖTÄ JA VASTA** (1993), **SEPELIMURSKAAMON KAUNIIN JOLANTAN IHMEELLINEN ELÄMÄ** (1996) ja tv-elokuva **KUKA LOHDUTTAISI VIIVIÄ?** (2001) ja Zaidalla hänen lyhytelokuvansa **LASILEUKA** (2004) ja **HEAVY METAL** (2006). Lenkan edellinen elokuva Minä ja Morrison oli myös kirja-adaptaatio, joka pohjautui KATA KÄRKKÄISEN samannimiseen ro-

maaniin. Prosessi oli kuitenkin erilainen, koska silloin Lenka ei itse tehnyt käsikirjoitusta, vaan ohjasi elokuvan MARKO LEINON käsikirjoituksen pohjalta.

Prosessi vie aikaa

On selvää, että lähtökohta elokuvakäsikirjoituksen tekemiseen on erilainen, jos sitä lähdetään kehittämään kirjan tai näytelmän pohjalta kuin omasta ideasta. Mikä se suurin ero itse prosessissa sitten on? Lenka kertoo, että työskentelyn alkuvaiheessa lähtökohta on erilainen. Alkuperäisteos täytyy kasvattaa omakseen: sitä pitää kääntää ja vääntää riittävästi, että se tuntuu omalta joka solua myöten. Mutta sitten kun käsikirjoittaja-Hellstedt siirtyy ohjaaja-Hellstedtiksi, niin on aivan sama miten teksti on syntynyt, ohjaustilanne on aivan sama.

Zaida, jolle Skavabölen pojat on ensimmäinen pitkä elokuva, kokee, ettei hänellä ole oikein vertailukohtia. Pitkän elokuvan tekeminen on ollut niin massiivinen prosessi lyhytelokuvien jälkeen. Lyhytelokuvissaan Zaida sanoo tienneensä jo alusta asti sen maailman, mistä kirjoittaa ja olleensa itse sen asiantuntija. Skavabölen poikia Zaida sen sijaan kirjoitti hirveän pitkään, alkuun hitaasti ja pohdiskellen. Vaati aikaa päästä siihen maailmaan sisään ja vasta sitten saattoi alkaa muokata sitä omemmaksi.

Skavabölen pojat

Maata meren alla

Kun samaa asiaa pyöritellään eri puolilta, niin kysyn molemmilta, onko adaptaatiokäsikirjoituksen työstäminen vaikeampaa kuin puhtaalta pöydältä aloittaminen? Lenkan mukaan romaanin muokkaaminen elokuvaksi on tietyllä tapaa vaikeaa, mutta samalla siinä saa tiettyjä asioita ikään kuin kaupan päälle. Hän tunnustaa, että projektin alussa hänellä oli ehkä vähän lapsellinen asenne, että ”No, tässähan mulla on juoni valmiina.” Tässä kohtaa Zaida huokaisee ja tuumaa, että hänellä oli aavistuksen sama harha... Molemmat ovat yhtä mieltä siitä, että kolme–neljä vuotta ja kymmenen versiota myöhemmin on helppo todeta, ettei se adaptaatio ihan niin simppele homma ollutkaan. Mutta Zaida uskoo, ettei se sen helpompaa ole alkuperäiskäsikirjoituksenkaan kanssa. Siinä lähtötilanne on valkoinen paperi ja edessä on vähän eri vaikeudet.

Kaksi tapaa kirjoittaa

Käsikirjoittajan työ on perinteisesti hyvin yksinäistä hommaa. Oliko näissä projekteissa toista käsikirjoittajaa? Zaida kertoo Antti Raivion olleen vahvastikin mukana elokuvakäsikirjoituksen teossa. Neljä vuotta kestänyt kirjoitusprosessi eteni niin, että kahden vuoden ajan tekstiä kehittivät Zaida ja Antti Raivio ja sitten mukaan tuli kolmas käsikirjoittaja JAN FORSSTRÖM. Zaida kertoo, että siinä vaiheessa dramaturgia alkoi

napsahdella kohdilleen. Apua oli siitäkkin, että juuri silloin Zaida ohjasi Heavy Metal -lyhytelokuvaansa ja oli hetken vähän sivummissa tästä projektista.

Kirjoitusprosessin hitauteen vaikutti se, että koska Skavabölen pojat on suuresti rakastettu kulttinäytelmä ja vaikka Zaida halusi tehdä siitä oman tulkintansa, niin hän halusi myös näytelmän kirjoittajan Antti Raivion pystyvän allekirjoittamaan elokuvan käsikirjoituksen. Lisäksi Antti Raivio pyynnöstä kirjoitti uusia kohtauksia, jotka ovat teoksen maailman henkisiä. Vaikeinta käsikirjoituksen tekemisessä oli Zaidan mukaan saada laaja tarina puristettua kahteen tuntiin. Lisäksi haasteena oli se olennainen ero näytelmään verrattuna, että siinä samat näyttelijät näyttelivät poikia pieninä ja isoina, mutta elokuvassa näin ei voi tehdä. Lapsinäyttelijöiden myötä elokuvan perusvire muuttui näytelmää hivenen vakavammaksi, koska pienet pojat joutuvat todistamaan kaikenlaisia hurjia tilanteita. Kaiken kaikkiaan Zaida kuvaa käsikirjoitusvaihetta kiintoisaksi ja pitkäksi tieksi. Tuottaja JARKKO HENTULA tuli projektiin mukaan vuonna 2006.

Lenka kertoo, että hän teki Maata meren alla -käsikirjoituksen alusta loppuun yksin, mutta sai kommentteja script editor CLARE DOWNSILTA. Lenkan tapa lähteä työstämään Riikka Ala-Harjan kirjasta elokuvakäsikirjoitusta oli hyvin erilainen kuin Zai-

dan. Hän luki kirjan kerran läpi ja päätti, ettei käytä mitään materiaalia kirjasta suoraan. Muutaman kuukauden ajattelun jälkeen Lenka kirjoitti ensimmäisen version niiden mielikuvien, muistikuvien ja tunnelmien pohjalta, mitä hänelle oli jäänyt kirjasta kertalukemalla mieleen. Hän kertoo Riikka Ala-Harjan olleen koko prosessin ajan kauhean kannustava ja suhtautuneen hankkeeseen avoimin mieli. Kirjailija luki ensimmäisen käsikirjoitusversion, mutta ei sen jälkeen lainkaan kaikkia versioita. Viimeisiä versioita hän ei edes halunnut lukea, koska luotti Lenkaan, eikä halunnut kontrolloida hanketta millään lailla. Lenka arvelee sen johtuneen hänen asenteestaan, että täytyy pysyä uskollisena teoksen hengelle, pitää henkilöt tunnistettavina ja olla käyttämättä kirjan teemoja omiin tarkoituksiinsa.

Teemojen karsimista

Lenka kertoo, että olennaista työn alussa oli teemojen valitseminen ja karsiminen. Maata meren alla -romaanin pohjautuu paljolti päähenkilön Idan vapaaseen assosiaatioon, jossa ajatus lentää villisti, mutta elokuvassa kaiken pitää liittyä kaikkeen, niin teemoja ei voi olla liikaa. Tämän vuoksi hän jätti esimerkiksi kaikki uskontoon viittaavat kohdat pois. Sukellusteema, johon teoksen nimikin viittaa, merkitsee Lenkan mukaan Idan halua eristäytyä muista ihmisistä. Elokuvassa tuo Idan luonteenpiirre tuodaan esiin ihmisten välisten tilanteiden, eikä niinkään sukellusharrastuksen kautta. Lenka pyrki siis löytämään samoilta asioilta toisenlaisen ilmenemismuodon. Yhtenä esimerkkinä hän kertoo, että Saksan televisio, joka mietti elokuvan rahoitukseen osallistumista, ilmoitti tulevansa mukaan, jos käsikirjoituksessa nostettaisiin enemmän esiin Idan Berliinissä idullaan olevaa rakkaustarinaa. Lenka koki kuitenkin, että siinä tuli hänelle selkeä raja vastaan. Hän ei voinut muuttaa elokuvaa miehenetsimistarinaksi, kun se oli alun perin ytimeltään tyttären ja äidin välinen irrottautumistarina.

Ihmettelemme Zaidan kanssa molemmat, että Lenka todella aloitti käsikirjoituksen luettuaan kirjan vain kerran. Lenka toteaa vain tyyneesti, että niin se vain on ja että kirja on tuijottanut häntä työhuoneen hyllystä viimeiset viisi vuotta, mutta vielääkään hän ei ole lukenut sitä uudelleen läpi, vaikka ajatus on mielessä käväissyt. Lenka kertoo, ettei hän enää tiedä, mitä on ottanut kirjasta ja mitä on keksinyt itse. Senpä takia oli jännittävää kuulla, miten Riikka Ala-Harja koki

lopputuloksen. Onneksi hän piti elokuvasta kovasti, eikä kokenut, että Lenkan omannäköiseksi tekemä tulkinta olisi ollut alkuperäisteosta vastaan.

Adoptioiteemasta on vielä pakko kysyä, sillä Lenka mainitsi sen alkusysäykseksi koko hankkeessa, mutta Maata meren alla -elokuvassa se on kuitenkin vain pienessä sivuosassa. Lenka toteaa, että elokuva ei käsittele adoptiota, mutta sivuaa sitä ja se riitti hänelle. Hän halusi tehdä elokuvan, joka sivuaa adoptiota ja tässä tarinassahan Ida on adoptiolapsi ja maailmaa katsotaan hänen silmiensä kautta. Elokuvaa ei tuo esiin Idan juuria tai adoptiota edeltäneitä tapahtumia ja se oli Lenkan mukaan uusi tapa sivuta aihetta.

Teksti muuttuu kuviksi

Kun elokuvan visuaalista maailmaa suunnitellaan, mitä siihen tulee mukaan alkuperäisteoksesta, jos se on romaani tai näytelmä? Zaida kertoo, että hän ei ole nähnyt Q-teatterin alkuperäistä teatteritulkin-taa Skavabölen pojista 1991, joten se ”alkuperäinen” visuaalinen maailma ei ollut vaikuttamassa häneen. Hänellä oli visuaalisuuden suhteen tavallaan vapaat kädet, vaikka elokuvan miljööstä toki määrittää vahvasti sen sijoittuminen 1970- ja 80-luvuille. Zaidan mukaan hänelle elokuvassa tärkeintä on sisältö, joka lopulta itse asettaa muotonsa ja niin kävi Skavabölen pojissakin ihan vain työstämällä kuvakäsikirjoitusta vaihe vaiheelta ja yksityiskohta kerrallaan eteenpäin. Nyt kun elokuva on jo valmis, Zaida toteaa, että 70- ja 80-lukujen miljöiden rakentaminen oli hauskaa, mutta erittäin työlästä. Kaikki täytyy epookkia tehdessä suunnitella todella tarkkaan etukäteen.

Lenkan mukaan Maata meren alla -elokuvan visuaalinen maailma valkeni hänelle pikku hiljaa. Tosin jo kirja herätti mielikuvan, että Suomessa kaikki on pientä ja jotenkin haaleaa, mutta kun mennään muutama sata kilometriä etelämmäs Berliiniin niin vuodenaika, värit ja äänen taso ovat vaihtuneet. Näitä Suomen ja Saksan kontrasteja pyrittiin saamaan valkokankaalle. Lenka sanoo, että Maata meren alla -kirjassa hänelle nuoruutensa pienellä paikkakunnalla asuneelle tuttuutta herätti myös tunne, että elämä on jossain toisaalla. Hän muistaa Idan tavoin sen turhautumisen tunteen, kun lähtee ulos kävelyille haluten nähdä jonkun ja ei näe yhtään ihmistä.

Lenka kertoo, että vaikka hän ei ottanut kirjasta dialogia suoraan elokuvaan, niin hän pyrki säilyttämään mielikuvan Idan töksähtelevästä puhetavasta.

Maata meren alla: Amira Khalifa elokuvan Idana

Hän muutti töksähtelevyyden enemmän suorapuheisuudeksi ja pyrki tuomaan sen myös visuaaliselle puolelle. Se näkyy elokuvassa siten, että selkeää, suoraa ja vähän töksähtelevää Idaa ympäröivässä visuaalisessa maailmassa ei ole mitään sulavaa ja kauniisti kuorrutettua.

Huumorin voima

Skavabölen pojat ja Maata meren alla ovat molemmat elokuvia, joissa on huumoria. Mikä on ohjaajien suhde huumoriin, kuinka olennaisena he sen kokevat? Zaida kertoo, että hänelle huumorin osuus Skavabölen pojissa on hyvin tärkeä. Itse tarina Rupert ja Evert Kalliosta, jotka kokevat vanhempiansa avioeron nuoruuden herkkinä vuosina, on todella järkyttävä, joten huumori on välttämätöntä. Huumoria elokuvaan tuokin poikien värikäs dialogi ja mielikuvitus, jonka avulla he luovat oman maailmansa.

Zaida kertoo, että huumorin kanssa jännää on se, että kuvauspaikalla kuvittelee itse tietävänsä, mitkä ovat ne elokuvan hauskimmat kohtaukset ja mitkä puhtaammin draamaa, mutta leikkaamossa kaikki voi kääntyä aivan pääläelleen. Leikkauksen tuloksena saadaan asiat korostumaan eri tavalla, näyttelijöiden rytmi voi muuttua ja hauskat kohtaukset muuttavat muotoaan. Mutta Zaidalle olennaista on, että mitä traagisempi tarina, sitä tärkeämpää on myös voida nauraa.

Lenka yhtyy Zaidan kokemukseen leikkauksen voimasta ja kertoo, että on itsekin leikkaamossa leikkannut joskus pois tosi hauskoja kohtauksia, kun ne kokonaisuudessa sattuivat väärään kohtaan vieden pois kohtauksen herkkyyttä. Lenkan mielestä omaa huumorintajuun on vaikea määrittellä. Käsikirjoitusta tehdessä jotkut jutut ovat toki itsestä hauskoja, mutta se teksti mikä syntyy huumorineen päivineen on osa

omaa käsialaa, johon ei voi kovin tietoisesti vaikuttaa. Lenka toteaa omissa teksteissään ja ohjauksissaan olevan aina eriasteisesti huumoria tai komediallisia elementtejä, vaikka käsikirjoituksista ei lopulta aina tulekaan sitä, mitä alun perin ajatteli. Sekä Lenka että Zaida sanovat myös jatkossa haluavansa tehdä elokuvia, joissa huumorilla on tärkeä sija, mutta vastapainona tulee olla myös draamaa.

Missä menee Suomi-filmi?

Elokvien käsikirjoitusten ja huumorin jälkeen päädyimme pohtimaan suomalaisen elokuvan tilaa nyt ja tulevaisuudessa. Lenka kertoo hieman huvittuneena seuranneensa suurmieselokuvien virtaa, joka Suomessa on ollut vahva viime vuosina. Senpä takia sekä hän että Zaida toivottavat ilolla tervetulleeksi ensimmäisen suurnaiselokuvan **HELLA W:N**, jota JUHA WUOLIJOKI parhaillaan valmistele. Lenkalle ja Zaidalle on molemmille tärkeää olla ohjaaja ohjaajien joukossa ilman mitään nais-etuliitettä, mutta totta kai molemmat ovat panneet tyytyväisenä merkille, että tämän vuoden kotimaisten pitkien elokuvien ohjaajista peräti neljä on naisia. Se antaa toiveen siitä, että tulee kenties enemmän elokuvia, joista löytyy samastuspintaa naiskatsojalle. Toteamme yksimielisesti, että kotimaisten elokuvien katsojaosuus on ilahduttavan korkea 23 % ja noissa luvuissa pysyäkseen kassamenestyksiä tutuista aiheista tarvitaan. Julkista tukea on kuitenkin riitettävä myös niiden vastapainoksi pienimuotoisempiin, taiteellisesti kunnianhimoisiin elokuviin. Lenka ja Zaida peräänkuuluttavat myös monipuolisuutta – tarvitaan tarinoita vaihtelevista aiheista kaikenlaisille kohderyhmille.

Omissa tulevaisuuden toiveissaan Lenka ja Zaida ovat hyvin samoilla linjoilla. Molemmille käsikirjoittaminen on tärkeää ja kummallakin on uusi teksti jo työn alla. He toivovat saavansa ohjata elokuvia omista tai ainakin itselleen tärkeistä ja henkilökohtaisista aiheista riittävän tiuhaan tahtiin. Alan liikakoulutus ja rajallinen julkinen tuki vetävät Lenkan välillä vakavaksi, sillä uhkana on se, että elokuvia pääsee tekemään vain harvakseltaan. Lenkalle tv-työtkin ovat mieluisia, mutta pitkä elokuva on kyllä haaveissa ensisijalla. Lenkan tavoin Zaida painottaa, että elokuvien on oltava tekijänsä näköisiä. Prosessit ideasta valmiiksi elokuvaksi ovat niin pitkiä, että voimaa saa vain siitä, että voi allekirjoittaa tarinassa joka tavun.

INKERI LUNDGREN

Käsikirjoittajat ja ohjaajat kohtasivat Match Making -markkinoilla

Tammikuun 2009 lopussa 22 ohjaajaa ja 22 käsikirjoittajaa kokoontuivat Suomen Näytelmäkirjailijaliiton, Suomen elokuvaohjaajien liiton, Käsikirjoittajien Killan ja Suomen elokuväsäätiön yhdessä järjestämään Match Making -tapahtumaan, jonka tavoitteena oli tutustuttaa audiovisuaalisen alan käsikirjoittajia ja ohjaajia toisiinsa.

Tapaamisaikaa oli paria kohden varattu viisi minuuttia. Tuona aikana ehti pikaisesti esittäytyä, kertoa työhistoriastaan ja hankkeistaan sekä vaihtaa yhteystietoja. Tapahtuman tirehtöörinä toimi elokuväsäätiön tuotantoneuvoja JUKKA ASIKAINEN.

Tässä kävijöiden kokemuksia ja palautetta tapahtumasta:

”Oli todella sellainen olo että näinkin ammattimaisesti duunia voidaan tehdä. Itselleni poiki monia uusia tuttavuuksia ja luultavasti jotain ihan konkreettistakin. Oli todella hyvä tilaisuus ja uskon että erityisesti aloitteleville käsikirjoittajille elintärkeä tilaisuus.” (Ohjaaja)

”Olisiko mahdollista yhyttää vähemmän porukkaa ensi kerraksi? Juttelin sekä ohjaajien että kirjoittajien kanssa jälkepäin, niin voimat alkoi kaikilta loppua tuossa vähän puolen välin jälkeen eli 11. ihmisen kohdalla. Hedelmällisin määrä kohtaamisia on varmaan 10 ja 15 ihmisen välillä.” (Käsikirjoittaja)

”Mietin olisiko hyvä jakaa osallistujat ryhmiin kiinnostuksen kohteiden mukaan: esimerkiksi fantasia, sci-fi, trilleri ja action ovat aika spesifejä alueita, joista kiinnostuneet voisivat hyötyä siitä että heidät saatetaan yhteen oikeiden ihmisten kanssa.” (Ohjaaja)

”Voisiko niitä tapaamisia siis olla useammin, vaikkapa 3–4 kertaa vuodessa, jotta kaikkien halukkaiden ei tarvitse hötkyillä 1–2 tapaamiseen? Vaikka ala on pieni, niin tarve kontakteihin on jatkuva ja ympäri- vuotinen. Ja uusia tulijoita on koko ajan. Tarpeet, työtilanteet ja ideat elävät koko ajan.” (Käsikirjoittaja)

Match Making -markkinat järjestettiin nyt ensimmäistä kertaa ja jo ensimmäinen kerta osoitti, että tapahtuma on tarpeellinen ja haluttu. Kiinnostuneita oli paljon enemmän kuin tapahtumaan oli mahdollista ottaa mukaan. Osin pilottitapahtuman osanottajilta saadun palautteen perusteella tullaan Match Making -markkinat jatkossa järjestämään hieman pienemmällä osanottajamäärällä ja tapahtuma pyritään toteuttamaan useammin kuin kerran vuodessa. Palautteessa toistui myös toive eri lajityyppisiin keskittyvistä tapaamisista, joten niiden toteutusta ryhdytään myös pohtimaan.

Seuraavat Match Making -markkinat järjestetään todennäköisesti syksyllä 2009.

MIRJA VINBERG-MÄKINEN

Suomen Näytelmäkirjailijaliitto

MELLI MAIKKULA

Käsikirjoittajien Kilta

Script & Pitch -workshop 2007

Korso kainalossa Italiaan – Kokemuksia Script & Pitchistä

Käsikirjoitusta myllättiin lähes vuosi Script & Pitch -workshopissa.

Silti sen jälkeen tuntui, että aikaa ja vaivaa oli säästynyt vaikka kuinka, kun monta turhaa versiota oli jäänyt kirjoittamatta.

Joskus tuntuu siltä, että itsekusetus on käsikirjoittajan työn edellytys. Jokaisen version kohdalla täytyy uskoa, että nyt kirjoitetaan jotain aivan timenttistä. Jos myöntäisi, että tämän jälkeen tulee vielä kymmenen versiota, urakan alle lyyhistyisi jo etukäteen.

Kun lähdimme kirjoittajaparini JENNI TOIVONIEMEN kanssa ensimmäiseen Script & Pitch -tapamiseen Albaan Italiaan, meillä oli Korso-elokuvan ensimmäinen treatment kasassa. Ihmettelimme ääneen, että eihän tarinassa ole enää kovinkaan paljon duunia.

Olimme kyllä hakeneet Script & Pitchiin siksi että halusimme, että tarina myllättäisiin. Oikeasti

taisimme haluta, että se myllättäisiin – ja todettaisiin hyväksi.

Toisin kävi.

Heti alkuun tutorimme, script editor GINO VENTRIGLIA sanoi, että hän uskoi kaikkiin projekteihin vankasti – mutta paljon työtä ne vaativat.

Vilkaisimme toisiamme. Höh.

Script & Pitchin perusajatus on kehittää eurooppalaisten käsikirjoittajien ammattitaitoa ja luoda pysyvä ammattilaisten verkosto. Kurssille valitaan joka vuosi noin 16 ammattikirjoittajaa ja -ohjaajaa eri Euroopan maista, lisäksi vasta perustetun Torino Film-labin kautta tulee nykyään neljä kirjoittajaa muualta maailmasta. Hakijoita on 60–70 vuodessa. Kurssi

maksaa osallistujille 2 000 euroa. Taustatohot ovat MEDIA, italialaiset Scuola Holden, MG Lab, Torino FilmLab, eurooppalainen Nisi Masa -verkosto sekä ranskalainen Groupe Owest.

Vaikeita kysymyksiä

Me tapasimme keväällä Albassa ja Tukholmassa, syksyllä Torinossa. Workshoppeissa tarinaa kehitellään kuukausia oman script editorin johdolla ennen kuin ensimmäistäkään versiota kirjoitetaan auki. Koulutuksen vahvuus ovat järjestettömien taitavat, paneutuvat ja innostuneet script editorit. FRANZ RODENKIRCHEN, MARIETTA VON HAUSSWOLFF VON BAUMGARTEN, ANTOINE LE BOS, ANITA VOORHAM ja Gino Ventrigilia työskentelevät jokainen oman pienryhmänsä kanssa koko vuoden.

Script editorilta vaaditaan eri taitoja kuin kirjoittajalta. Siksi Script & Pitch myös kouluttaa ammattieditoreita: sinne valitaan joka vuosi neljä harjoittelijaa, jotka osallistuvat ryhmien työskentelyyn.

Gino Ventriglian metodi oli kysyminen. Hän kysyi kysymästä päästyään: henkilöistä, teemasta, maailmasta, tarinan ratkaisemattomista kohdista. Ihmettelimme usein, miten hän onnistui samaan aikaan sekä kyseenalaistamaan kaiken mitä olimme kirjoittaneet että auttamaan ja innostamaan meitä etsimään itse uusia vastauksia. Mutta juuri siitä kai hyvän script editorin tunnistaakin.

Joskus kansainvälisyys kävi hermoillekin – esimerkiksi kun väittelimme ryhmässä loputtomiin siitä, mitä ”miehinen kunnia” tarkoittaa elokuvamme päähenkilölle. Kävi selväksi, että suomalaiselle se on eri asia kuin italialaiselle.

Workshopissa työskenneltiin niin intensiivisesti, että kaupunkien keskustat jäivät näkemättä. Joskus vielä yhteisen päivällisen jälkeen yöllä kirjoitettiin seuraavaa päivää varten.

Myydään utuinen näky

Kun ensimmäinen workshop lähenee loppuaan, aloimme harjoitella pitchaamista. Kun tuli meidän vuoromme, aloitimme pontevasti – ja siihen se tyssäsi. Meillä ei ollut enää aavistustakaan, mistä elokuvamme kertoi.

Neljä päivää aiemmin olimme tienneet, että Korso kertoo lähiöissä kytevästä rasismista. Tarinaa muutui jokaisessa workshopissa ja niiden välillä. Toisessa tapaamisessa olimme varmoja, että Korso oli elokuva pakkomielleestä. Ja kolmannessa tapaamisessa alkoi

näyttää siltä, että Korso on elokuva siitä, että naurettavakin unelma voi olla parempi kuin se, ettei haaveile mistään. Meistä tuntui, että tarina alkoi viimein muistuttaa sellaista elokuvaa jonka olimme halunneet alun perinkin kirjoittaa.

Viimeisen tapaamisen aikana tarinaa pitchattiin Torinon elokuvafestivaalien yhteydessä paikalle kututuille eurooppalaisille tuottajille.

Pitchausta kurssilla opettivat amsterdamilaisen Binger FilmLabin IDO ABRAM ja MARTEN RABARTS. He kertoivat myös festivaaleista ja marketeista.

Käsikirjoittajat vierastavat usein pitchaamista – niin teimme mekin. Tuntui, ettei ulkopuolisille voi kuvaila sellaista, mikä on itsellekin epäselvää. Miten myydä utuinen visio eräästä työttömästä nuoresta miehestä kulkemassa maaliskuun loskassa ohi Alepan?

Epäilykset karisivat Script & Pitchin aikana. Siellä toisteltiin, ettei pitchaamisessa ole niinkään kyse myymisestä kuin kommunikaatiosta, jonka tarkoitus on löytää oikeat ihmiset. Elokuva ei voi tehdä

Pitchaamisessa ei ole kyse myymisestä vaan kommunikaatiosta

yksin, joten ajatuksistaan täytyy pystyä kertomaan muille. Ainakin alkuvaiheessa kirjoittaja joutuu usein myös tuottamaan elokuvaa: hän vaikuttaa ydinryhmän

valintaan ja etsii yhteistyökumppaneita, usein muualtakin kuin kotimaasta.

Ehkä paras oppi oli se, että pitchatessa tärkeintä on innostus. Jos innostus ei välity, kun puhuu rakkaimmasta ideastaan, miksi kukaan muukaan kiinnostuisi siitä?

Rahaa tuotantoon

Meidän kurssimme jälkeen Script & Pitch on kehittynyt: se toimii myös valmennuskurssina Torino FilmLabiin. Pitchausten perusteella projekteista kuusi valitaan jatkokehittelyyn ja ne voivat saada rahaa tuotantoon 50 000–200 000 euroa. Edellytyksenä on, että kyseessä on ohjaajan ensimmäinen tai toinen elokuva.

Kasvava Script & Pitch -porukka kokoontuu keran vuodessa alumni-tapaamiseen, viimeksi Premier Plans -festivaalille. On hauskaa seurata elokuvien etenemistä eri maissa: ensimmäinen meidän kurssimme elokuva kuvataan tänä keväänä Saksassa.

KIRSikka SAARI

_____ Käsikirjoittaja

Aku Louhimiehen ja Jari Olavi Rantalán pienryhmä Sources 2 -käsikirjoitusworkshopissa

Parempia käsikirjoituksia vuorovaikutuksen kautta

Rakentava palaute on käsikirjoittajalle ensiarvoisen tärkeää. Kunnollinen panostaminen käsikirjoituksen kehitykseen ja tehokas uudelleenkirjoittaminen antavat hyvät eväät myös onnistuneeseen lopulliseen elokuvaan. Nämä asiat ovat myös Sources2 -projektityöpajojen kulmakiviä.

Osallistuin yhdessä ohjaaja AKU LOUHIMIEHEN kanssa Dublinin lähellä Irlannissa pidetylle viikon mittaiselle Sources2 -kurssille viime vuonna. Kolmen kuukauden kirjoitustauon jälkeen kurssi jatkui vielä neljän päivän jatkoseminaarilla, joka pidettiin Riikassa, Latviassa.

Kurssilla työskenneltiin kolmessa neljän projektin ryhmässä, joissa kaikissa oli oma tutorinsa. Hakuvaiheen aikana kaikki projektitekstit oli käännettävä

englanniksi, joka ymmärrettävästi oli myös kurssin työkieli.

Projektien lähtötekstien ei välttämättä tarvinnut olla käsikirjoitusmuodossa olevia. Omassa ryhmäsämme oli kaksi käsikirjoitusversiota, yksi treatment sekä oman ryhmämme step outline/treatment, joka oli kuin käsikirjoitusversio kohtauksineen, mutta ilman dialogia.

Opetuksen runkona olivat tiiviit ryhmätapaamiset, joissa perehdyttiin mahdollisimman tarkasti teks-

teihin projekti kerrallaan ja annettiin palautetta ja mietittiin kehityssuuntia. Ryhmätyön lisäksi kurssiin kuului luentoja, elokuvakatseluja, keskusteluja niiden pohjalta sekä ryhmätapaamisissa tutorin lisäopetusta.

Viikko alkoi toteamisella, mitä projekteille oli tapahtunut työpajaan hakemisen ja sen alkamisen välillä. Oma projektimme oli kehittynyt varsin paljon, joten ensimmäinen projektiamme käsittelevä sessio keskittyi muutosten selvittämiseen. Ryhmän ja tutorin mielestä suomeksi kirjoittamamme muutokset olivat sen verran merkittäviä, että päätimme kirjoittaa ne ulos myös ryhmälle, joten muokkasimme treatmenttamme ensimmäisten päivien aikana uuden englanninkielisen version.

Kurssilla henkilöt kehittyvät

Projektielokuvamme **TATTOED ANGEL** on kansainvälinen jännitydraama, jota muokkasimme kurssilla entistä enemmän henkilövetoiseksi lisäämällä hahmojen näkökulmia ja häivyttämällä hallitsevaksi kasvanutta jännärijuonta. Kurssi oli nimenomaan työpaja, jonka aikana annettiin mahdollisuus ja myös edellytettiin tiivistähtistä kirjoittamista.

Uusi versio sai hyvän vastaanoton ja tiesimme liikkuneemme oikeaan suuntaan. Kurssin loppuvaiheessa kirjoitin vielä projektistamme ulos kolme sekvenssiä (yht. 12 sivua) käsikirjoitusmuodossa, jotka luimme ääneen ja käsitelimme ryhmässä. Arvokasta palautetta tuli paljon etenkin henkilöhahmojen kehityksestä.

Tutorien suuri merkitys

Koulutuksen taso kulminoitui mielestäni ryhmien tutoreihin, joista omaan, **DAVID WINGATEEN** olin erittäin tyytyväinen. David Wingate on Ruotsissa työskentelevä britti, jolla on vahva näkemys ja tietopohja niin eurooppalaisesta kuin amerikkalaisesta elokuvasta, dokumentista ja fiktiosta. Hänen ehdotuksensa ja huomionsa ovat teräviä ja rakentavia. Hän tietää, miten elokuvat toimivat, myös perinteisten formuloiden ulkopuolella.

Muuten taso ryhmässä oli mielestäni tyydyttävä. Joukossa oli kaksi irlantilaista työryhmää, joista toisessa oli mukana kirjoittajan lisäksi tuottaja, toisessa ohjaaja. Ryhmämme neljäs projekti tuli Latviasta, mukana kurssilla oli kaksi kirjoittajaa ja tuottaja.

Olimme ryhmän ja ehkä koko kurssinkin koke-neimpia elokuvantekijöitä nimenomaan pitkän eloku-

van saralla. Uskon, että pystyimme antamaan paljon kokemuksistamme myös muulle porukalle, ja saimme myös uusia ajatuksia takaisin.

Ryhmän jäsenten eri-ikäisyys ja erilaiset koke-mustasot vaikuttivat joskus tietenkin myös ryhmän dynamiikkaan. Keskustelu rönsyili välillä tekemisen sijasta tekstien vahvaan tulkintaan, joka kesken olevissa projekteissa on mielestäni vieraannuttavaa ja var-sinaista kirjoitustyötä hämähäyttävää. Kaiken kaikkiaan ryhmän toiminnasta ja projektien kehityksestä jäi minulle kuitenkin myönteiset kokemukset.

Seuranta jatkuu

Kolmisen kuukautta varsinaisen kurssin jälkeen pi-dettiin ryhmäkohtaisesti eri puolilla Eurooppaa ko-koontunut jatkoseminaari. Sitä ennen olin kirjoittanut jo kaksi käsikirjoitusversiota. Neljän päivän Riikassa työskentelyn jälkeen projekteilla oli jälleen tuoreet eväät jatkoon. Kirjoitin kurssin päätteeksi vielä yh-den käsikirjoitusversion. Kurssilaiset saivat viimei-sistä versioistaan tutorin kommentit, ikään kuin lop-pulausumat.

Itse olin tyytyväinen, että olimme kurssin tuella saaneet kehitettyä omaa projektiamme mielestämme hyvään suuntaan. Kehitys kolmen käsikirjoitusversion

aikana oli looginen ja inspiroiva prosessi, jos-sa kurssin palaute oli hyvä rakennusaine.

Kurssi on työpaja, jonka aikana edellytettiin tiivistähtistä kirjoittamista

Koen tällaisen kou-lutuksen hyvinkin tar-peelliseksi. Olen var-

ma, että työpajat kehittävät projekteja ja samalla eurooppalaista elokuvaa yhä monipuolisempaan ja parempaan suuntaan. Kirjoittajat ja osallistujat oppi-vat ottamaan vastaan, hallitsemaan ja käsittelemään kritiikkiä ja palautetta sekä käyttämään sitä hyväk-seen kirjoitusprosessissaan.

Kursseille hakiessa on syytä ottaa huomioon var-sin korkeat kustannukset, joita on kurssimaksun lisäk-si matka- ja muun muassa mahdolliset käänköskulut. Koulutuskustannuksiin on mahdollista hakea koulu-tusapurahaa AVEK:ilta. Kuluissa on myös muistet-tava jatkoseminaari, jonka kustannukset tulevat vielä varsinaisen kurssin päälle.

JARI OLAVI RANTALA

Käsikirjoittaja

MEDIA

A programme of the European Union

Hankekehittelytuki ja tuottajan strategiset valinnat

Media-ohjelman pohjoismaisten hankekehittelyhakemusten käsittelijä VIRVE INDRÉN piti Berliinin elokuvajuhlien yhteydessä 9. helmikuuta luennon noin kolmesatapäiselle tuottajayleisölle aiheenaan hankekehittelyhakemuksen hyvät ja huonot strategiat. Olen poiminut Virven esitelmästä pääkohdat, mutta samat asiat löytyvät myös hankekehittelyn hakuohjeista (Development guidelines).

Kiristynyt kilpailu kehittelyrahoista

Lähtökohta hakemuksen teolle tänä vuonna on, että kilpailu on entisestään kiristynyt. Suomalaiset hakijat ovat pärjänneet viime vuosina todella hyvin, mutta parannettavaa löytyy aina.

Kaikkien maiden hakemukset kilpailevat keskenään, ja kun hakemuksia on enemmän kuin edellisenä vuonna, samantasoisella hakemuksella ei enää pärjää. Viime vuonna sanottiin, että pitää kuulua top 25 prosentin ryhmään – menestyksekkään hakemuksen pisteraja oli tuolloin 75 pistettä sadasta. Tänä keväänä näyttää siltä, että raja tulee asettumaan noin 80 pisteen tuntumaan.

Hakemuksen pisteytyksen tekee edelleen kaksi lukijaa kahdesta eri maasta, paitsi peliyhtiöiden Interactive Works -hakemusten kohdalla. Pelihakemuksia lukee isompi ryhmä asiantuntijoita. Hakemuksen pisteytykseen vaikuttaa tietenkin eniten hyvä projekti, mutta projektin laadusta puhtaasti käsikirjoituksen pohjalta voi enimmilläänkin saada vain 40 pistettä sadasta. Loput 20 projektille annettavaa pistettä ovat sidoksissa hankkeen toteutumiskelpoisuuteen ja kv-levitykseen. Arviointiin vaikuttaa myös yhtiön ja tekijöiden aikaisemmat näytöt. Lisäksi arvioidaan:

1) KEHITTÄMISSUUNNITELMAN HYVYYTTÄ: Onko se oikeanlainen ko. projektille ja millainen aikaisempi kokemus on sen tekijöillä? Onko suunnitelma tarpeeksi yksityiskohtainen? Käsitelläänkö suunnitelmassa käsikirjoitusta; mitä sille vielä aiotaan tehdä ja kuka sen tekee? Millä tavalla edetään kehittämissuunnitelmassa, aika-akselilla vai muulla tavoin? Muista kertoa myös sellaisista työtehtävistä kuten rahoituksen etsinnästä ja kuvauspaikkojen etsintään ja näyttelijöiden castingiin ja harjoitukseen liittyvistä vaiheista.

2) KEHITTÄMISSUUNNITELMAA SUHTEESSA HANKEKEHITTELYBUDJETTIIN: Onko budjetti oikeankokoinen projektille? Ovatko kehittämissuunnitelma ja budjetti yhteneväisiä? Muista seikkaperäiset perustelut myös budjetin eri summien osalta.

3) LEVITYSSUUNNITELMAA: Onko hakijalla markkinatuntemusta, onko elokuvan kansainvälisyydestä näkemys, onko kohdeyleisö tiedossa, onko perusteluja tehtyihin valintoihin esimerkiksi vientimaiden suhteen? Kerro myös kotimaisesta ensi-ilta-lanseerauksesta, mahdollisesta TV-levityksestä, dvd-myyntistä, festivaalisuunnitelmista tai myyntiagentista.

4) RAHOITUSSUUNNITELMAA: Onko se oikeansuuruinen suhteessa projektiin, onko se realistinen ja riittävän yksityiskohtainen? Onko jo vahvistettua rahoitusta olemassa? Onko vaihtoehtoinen suunnitelma olemassa, jos kaikki ei menekään niin kuin toivottiin? On vaihtoehtoisia tapoja rahoituksen perkaamiseen: kehittämissuunnitelma ja tuotantobudjetti, kansallinen rahoitus, eurooppalainen rahoitus ja kansainvälinen rahoitus tai alueellinen raha ja erityyppiset rahoitukset kuten tv-kanavat eriteltynä: Valitse yksi tapa ja ole johdonmukainen.

Muista myös tehdä kierros kotimaisilla rahoittajilla hyvissä ajoin ennen deadlinea; liian monet viime

hetken pyynnöt voivat ärsyttää pitkämielisimpiäkin päättäjiä. Seuraavassa Suomen elokuvasektorin lyhyt- ja dokumenttielokuvan tuotantoneuvoja MIIA HAAVISTON terveiset Media-tuen hakijoille:

Pyyntö tuotantoneuvojalta

”Vahvistus kotimaisten rahoittajien kiinnostuksesta tai toteutuneesta tuesta on hakemuksen kannalta oleellinen tieto. Tuenhakijan kannattaa lähestyä kotimaisia rahoittajia hyvissä ajoin ennen hakemuksen jättämisen määräpäivää. Hakijan on syytä valmistautua esittelemään hankkeet, jos ne ovat uusia.

Kiinnostuksen osoitusta vahvistavat kotimaisten rahoittajien kirjeet ovat parempia ja yksilöllisempiä, jos ne on mahdollista kirjoittaa hyvissä ajoin ennen jättöpäivää. Kirjettä on syytä pyytää viimeistään noin kaksi viikkoa ennen määräpäivää. Jos hakija jättää kirjeen pyytämisen aivan viime hetkeen, mikä valitettavan usein on ollut tilanne, niin hän ottaa riskin, että kirje jää saamatta esim. poissaolon vuoksi. Haittana voi olla myös se, että kirje on kiireessä kirjoitettuna tavanomainen, virheellinen tai muuten sellainen, ettei se ole sisällöltään hakemuksen kannalta vakuuttavin mahdollinen.

Pyyntöön on aina suositeltavaa laittaa yhtiön täydellinen nimi, hakemuksessa johdonmukaisesti tuotannosta käytettävä nimi suomeksi ja englanniksi, tiedot elokuvan lajista ja kestosta, ohjaajan koko nimi ja esimerkiksi mahdollisen yhteistuottajan nimi. On

tietenkin toivottavaa, ettei kirjeen laatijan tarvitse etsiä kirjeen kirjoittamiseen liittyviä tietoja erilaisista tietokannoista, vaan että tuenhakija antaa tiedot hänelle suoraan sähköisessä muodossa. Tuenhakijan on syytä aina erikseen kertoa, mihin osoitteeseen kirje pitää toimittaa vai noudetaanko se. Tuotantoneuvojan on syytä tietää, koska viimeistään kirje tarvitaan ja kuinka monena kappaleena. Nämä tiedot kannattaa lähettää yhdessä ainoassa sähköpostissa.

Mahdollisia skannaamisia, Medialle faksaamisia tai muita viime tipassa tehtävien hakemusten mahdollisia erityistoimenpiteitä ei ole kohtuullista tai edes riskitöntä jättää kirjeen laatijan tehtäväksi, vaan tuenhakijan on syytä vastata niistä itse.”

Ajoitus on ratkaiseva

Kevään hankekehittelyn viimeinen jättöpäivä 17.4. lähestyy kovaa vauhtia. Tarkastele hakemuksesi kriittisesti ennen lähettämistä; onko kaikille hakemukseen kirjoitetuille väittämille perusteluja, antaako hakemus ammattimaisen vaikutelman myös markkinoinnin ja levityssuunnitelman osalta? Onko nyt oikea hetki hakea eli onko tarpeeksi arvioitavaa materiaalia käsikirjoituksen, tekijöiden ja rahoituksen suhteen? Älä jätä hakemista viime päiville, vaan aloita ajoissa, kirjoita mahdollisimman konkreettista ja mukaansatempaavaa tekstiä ja tule mielellään näyttämään hakemustasi meillem Media Deskiin ennen kuin lähetät sen Brysseliin!

KERSTIN DEGERMAN

Baader-Meinhof Komplex oli yksi seitsemästä Media -tukea saaneesta Oscar-ehdokaselokuvasta

Ajankohtaiset hakukierrokset

Hankekehittelytuki (Call 24/2008 ja 25/2008)

Tuki on suunnattu itsenäisille eurooppalaisille tuotantoyhtiöille. Tuki on suoraa tukea, jota ei tarvitse maksaa takaisin. Tämän hakukierroksen toinen ja viimeinen deadline on **17.4.2009**.

Interaktiiviset teokset on erotettu omaksi hakukierroksekseen (Call 25/2008) joka on nimeltään **INTERACTIVE WORKS. SINGLE PROJECTS JA SLATE FUNDING** (Call 24/08) -tukiin kuuluvat siis fiktiot, dokumentit ja animaatiot. Slate funding- tuessa on kaksi muotoa: Slate funding ja Slate funding 2nd stage.

Budjetti Single Projects, Slate funding ja Slate funding 2nd stage -tuille on 17 miljoonaa euroa. Tästä summasta 4 miljoonaa on varattu Slate funding 2nd stage-tukeen.

Yksittäiselle hankkeelle voi hakea tukea 10 000–60 000 euroa ja pitkille animaatioille maksimisumma on 80 000 euroa.

Hakukelpoisen yhtiön ehto on, että tulee olla tuottanut päätuottajana elokuva/tv-ohjelma, joka on saanut levityksen 1.1.2006 jälkeen. Tuotetun elokuvan genre on vapaa, se voi olla fiktio, animaatio tai dokumentti. Pelkkä kansallinen levitys riittää! Sales agent -sopimus riittää todistukseksi levityksestä, sales report ei ole välttämätön. Jos yhtiö ei ole tuottanut aiemmin mitään, voidaan ottaa huomioon yhtiössä vähintään vuoden työskennelleen tuottajan aiempi kokemus.

25 000 euroa ja sitä pienempää tukea hakevien ei tarvitse liittää yhtiön tilinpäätöstä hakemukseen.

Yksittäisten hankkeiden pisteet:

Jos hanke, jolle tukea haetaan, on ollut jossain Median tukemassa Workshopissa, siitä saa 2 lisäpistettä. Myös alhaisen tuotantokapasiteetin maat (kuten Suomi) saavat 1 lisäpisteen. Yhden lisäpisteen saa myös, jos on aiemmin saanut Media-tukea hankkeelle, joka on mennyt tuotantoon.

Hakemuksille annetaan enintään 100 pistettä. Yksittäisten hankkeiden kohdalla pisteet jakautuvat seuraavasti: hakijayhtiö voi saada enimmillään 40 pistettä ja projektin pisteet voivat olla korkeintaan 60 pistettä. Slate fundingissa tämä on toisin päin, yhtiö painottuu 60 pisteen verran ja projektit 40 pisteen verran.

Slate funding

Slate funding on 3–6 projektille ja haettava summa voi olla mitä vain väliltä 70 000–190 000 euroa. Kullekin projektille on mahdollista hakea tukea vapaasti väliltä 10 000–60 000 euroa. Samat ehdot koskevat niin fiktoita, dokumentteja kuin animaatioitakin.

Raportointiin vaaditaan enää yksi ”final global report”. Slaten hakijoilta vaaditaan, että ovat edellisten 5 vuoden aikana tuottaneet vähintään yhden kansainväliseen levitykseen päässeeseen elokuvan päätuottajana. Slate-hakemuksessa ei enää kysytä kolmen vuoden suunnitelmaa, vaan arviointiin vaikuttavat yhtiön taustat ja projektit painotuksen ollessa yhtiössä. Pisteitä hakemus voi saada maksimissaan 100 ja niistä 60 painottuu yhtiöön ja 40 projekteihin. Lisäpisteitä alhaisen tuotantokapasiteetin maat, kuten Suomi, saavat slatessa kaksi. Aiemmasta Media-tuesta hankkeelle, joka on mennyt tuotantoon, tulee yksi lisäpiste.

Slate funding 2nd stage

Tämä tuki on yhtiöille, jotka ovat jo aiemmin (vuosina 2005, 2006, 2007 tai 2008) saaneet slate-tukea ja toimii muuten kuten toinenkin slate funding, ainoastaan pisteytyksessä on hieman eroa. Yhtiö voi hakea 2nd stage Slaten heti kun yksikin Slate funding -projekti on siirtynyt tuotantovaiheeseen.

Interactive Works (Call 25/2008)

Tämä tuki on yksittäisille hankkeille, slate funding -vaihtoehtoa ei ole. Samalla hakukierroksella voi

kuitenkin hakea tukea kahdelle hankkeelle. Tämän hakukierroksen budjetti on 2,5 miljoonaa euroa. Tuisumma per projekti voi olla 10 000–60 000 euroa ja 100 000 euroa konsoli-, tietokone- ja kannettavien peliprototyypin kehittelyyn. Deadline **17.4.2009**.

Tuki on suunnattu interaktiivisille projekteille, jotka tehdään joko tietokoneelle, internetiin, matkapuhelimeen tai pelikonsoliin. Hankkeissa tulee olla hyvä käsikirjoitus ja niiden tulee olla vahvasti interaktiivisia ja innovatiivisia. Tukea myönnetään myös uusille formaattisällöille digitelevisioon, internetiin tai matkapuhelimeen. Näissä hankkeissa painotetaan interaktiivisuutta ja sisällön kerronnallisia elementtejä. Kaikkien hankkeiden tulee olla suunnattu eurooppalaisille markkinoille.

Tukea hakevan yhtiön tulee olla aiemmin tuottanut joko interaktiivinen teos tai animaatio, jonka kesto on vähintään 24 minuuttia ja teoksen on täytynyt saada levitystä 1.1.2006 jälkeen. Jos yhtiö ei ole aiemmin tuottanut mitään, voidaan ottaa huomioon esim. tuottajan, käsikirjoittajan, ohjaajan tai projektipäällikön aiempi kokemus.

Pisteytyksestä:

Hankkeet pisteytetään siten, että yhtiö voi saada enintään 40 pistettä ja projekti 60 pistettä.

Jos hanke, jolle tukea haetaan, on ollut jossain Median tukemassa Workshopissa, siitä saa 2 lisäpistettä. Myös alhaisen tuotantokapasiteetin maat (kuten Suomi) saavat 1 lisäpisteen. Yhden lisäpisteen saa myös, jos on aiemmin saanut Media-tukea hankkeelle, joka on mennyt tuotantoon.

Televisiolevitystuki (Call 20/2008)

Uusi televisiolevitystuen hakukierros julkaistiin 23.8.2008. Tuen hakukriteerit ovat pääosin kuten viime hakukierroksellakin, vain joitakuita pienehköjä muutoksia sääntöihin on tehty.

Tuen hakijana toimii itsenäinen tuotantoyhtiö. Hakukelpoisella televisio-ohjelmalla on vähintään kolme ennako-ostoon tai yhteistuotantoon sitoutunutta tv-yhtiötä kolmesta erikielisestä maasta. Ohjelman pitää olla vähintään joko 50 minuutin pituinen (fiktio), 25 minuutin pituinen (dokumenttielokuvat) tai 24 minuutin pituinen (animaatiot). Komissio on varannut noin 11,4 miljoonaa euroa tv-levitystuen tälle hakukierrokselle.

Hakemuksia arvioidaan pisteytyksen avulla. Pisteytyksen perusteissa painotetaan jatkossa ennako-ostojen lisäksi projektin alkuperämaata, rahoituksen rakennetta, projektin laatua ja myyntiagentin sitoutumista projektiin sekä yhtiön aikaisempia kansainvälisiä myyntejä edellisen viiden vuoden ajalta. Pisteitä saa myös eurooppalaisen kulttuuriperinnön ja kulttuurin monimuotoisuuden edistämisestä. Pisteytykseen on tehty joitakin muutoksia verrattuna edelliseen hakukierrokseen.

Käytännössä pisteitä jaetaan seuraavasti (0–100):

- Eurooppalainen ulottuvuus ja hankkeen rahoitus – enintään 45 pistettä.
(= kanavien ennako-ostot)
- Kansainvälisen myyntiagentin sitoutuminen hankkeeseen – enintään 10 pistettä
- Hankkeen kansainvälinen potentiaali – enintään 25 pistettä
- Eurooppalaisen kielellisen ja kulttuurisen monimuotoisuuden edistäminen – enintään 7 pistettä (= kieliversiot)
- Eurooppalaisen kulttuuriperinnön edistäminen – enintään 3 pistettä
- Yhtiön aikaisemmat kv-myyntit edellisen viiden vuoden aikana – enintään 10 pistettä

Tuki on suunnattu tv-tuotannoille, joten elokuvateatterilevitystä ei hyväksytä, paitsi jos kyseessä on pieni hakijamaa ja kotimainen teatterilevitys ja ohjelman ensilähetys tapahtuu televisiossa. Dokumenttielokuvien kohdalla hyväksytään myös elokuvateatterilevitystä.

Hakijayhtiö voi hakea tuotannolleen Media 2007-ohjelman TV-levitystukea aikaisintaan kuusi kuukautta ennen varsinaisia kuvauksia ja viimeistään ensimmäisenä kuvauspäivänä. Tuotanto on hakukelpoinen kun yllämainittujen ehtojen lisäksi vähintään 50 % rahoituksesta on olemassa. Tuen suuruus on enintään 12,5 % tuotantobudjetista fiktiolle ja animaatioille ja enintään 20 % dokumenttielokuville. Tuen määrä on enintään 300 000 dokumentille ja 500 000 euroa fiktiolle ja animaatiolle. Tuen maksuaikataulu: Ensimmäinen kuvauspäivä oikeuttaa 40 % tuesta, väliraportti 20 % ja loppuselvitystä vastaan saa loput 40 % tuesta.

Jos tuen määrä ylittää 25 000 euroa, hakijan pitää liittää hakemukseen kopio viimeisestä valmiista tilinpäätöksestä. **TV-LEVITYSTUEN SEURAAVA HAKUAIKA ON 26. KESÄKUUTA 2009.**

i2i Audiovisual (Call 28/2008)

Uusin i2i Audiovisual -tuki julkaistiin 15. marraskuuta 2008. Tuen tavoitteena on helpottaa tuotantoyhtiön rahoituksen saantia pankeilta ja muilta rahoittajilta.

i2i-tuki on suunnattu itsenäisille eurooppalaisille tuotantoyhtiölle. Tukea voi hakea fiktioille (kesto vähintään 50 minuuttia), dokumenteille (kesto 25 minuuttia) ja animaatioille (kesto 24 minuuttia).

Tuki on enintään 50 000 euroa per projekti tai 50 % rahoituskuluista (enintään 60 % alhaisen tuotantokapasiteetin maille, joihin Suomi kuuluu). Tuki on vähintään 5000 euroa. i2i Audiovisual -tukea on jaossa tällä hakukierroksella noin 3 miljoonaa euroa.

TUKEA VOI HAKEA JOKO

MODUULI 1: vakuutusmaksuihin tai

MODUULI 2: valmistumisvakuutukseen
(Completion Guarantee) tai

MODUULI 3: rahoituskuluihin

Huom! Tuotannoille, joille on myönnetty TV-levitystukea, ei voida myöntää i2i-tukea.

izi-pisteytys

PROJEKTIT PISTEYTETÄÄN SEURAAVASTI:

10 pistettä Median hankekehittelytuesta
(single tai slate funding)

10 pistettä pankkiluotosta (credit agreement)

10 pistettä alhaisen tuotantokapasiteetin
maan hakijalle

5 pistettä uusille jäsenmaille

3 pistettä yhteistuotannoista

Aikataulu

Tuotantoyhtiö voi hakea tukea enintään kahdelle projektille. Yhdelle tuotantoyhtiölle voidaan myöntää enintään 100 000 euroa i2i-tukea.

Tuen deadlinet ovat 2. helmikuuta 2009 hankkeille, jotka käynnistyvät 1.7.2008–2.2.2009 (ts. kutsuvaukset aloitettiin edellä mainittuna aikana) ja 7. HEINÄKUUTA 2009 hankkeille, jotka käynnistyvät 1.1.–7.7.2009.

Tuki maksetaan kahdessa erässä: 70 % kun sopimus on allekirjoitettu ja 30 % kun loppuselvitys on tehty. Hakemusten käsittely kestää enintään viisi kuukautta.

Harkinnanvarainen levitystuki (Call 22/08)

Rahaa tällä harkinnanvaraisen levitystuen hakukierroksella on jaossa 12 250 000 euroa. Tuosta summasta noin 40 % kohdistetaan pienen budjetin elokuville (budjetti alle 3 milj. €) ja noin 60 % budjetiltaan keskiluokkaa edustaville elokuville (budjetti 3–15 milj. €). Elokuvat, joiden budjetti on yli 15 miljoonaa euroa, eivät kuulu tuen piiriin. Tukea voi saada myös digitaalisten kopioiden levitykseen.

Tärkein ehto harkinnanvaraisen tuen hakemisessa on ”grouping”, jossa vähintään viisi levittäjää eri Media 2007 -ohjelman jäsenmaista on sopinut saman elokuvan levityksestä. Tuki kohdistuu elokuvan levitys- ja markkinointikuluihin. Median tuki voi olla enintään 50 % koko kampanjan kustannuksista tai korkeintaan 150 000 euroa levittäjää ja elokuvaa kohti.

Harkinnanvaraisen levitystuen seuraavat hakuajat ovat 1.4.2009 JA 1.7.2009.

Festivaalituki (Call 18/2008)

Festivaalituki 18/2008 julkaistiin 11. syyskuuta 2008. Tuen enimmäismäärää on tuntuvasti nostettu, ja se on nyt 75 000 euroa. Festivaaleilla on nyt myös mahdollisuus sopia neljän vuoden sopimus komission kanssa.

Festivaalitukea voivat hakea kansainväliset elokuvafestivaalit, jotka keskittyvät joko fiktio-, dokumentti-, animaatio- tai lyhytelokuviin ja joiden ohjelmistosta 70 prosenttia on eurooppalaista tuotantoa. Myös multimediaan, uusiin animaatiotekniikoihin ja tietokonegrafiikkaan erikoistuneet festivaalit kuuluvat tuen piiriin. Hakuehtojen mukaan festivaalin ohjelmistossa tulee olla elokuvia kymmenestä Media 2007 -ohjelmaan kuuluvasta maasta.

Jatkossa festivaalituki suunnataan vain eurooppalaisille elokuville. Tuki kohdistetaan seuraaviin kuluihin: esityskorvaukset, kopioliikenne ja tekstitys- ja käännöskulut, festivaalin eurooppalaisten elokuvien kutsuvieraiden matka- ja majoituskulut, katalogin suunnittelu-, käännös- ja painamiskulut. Median festivaalituki on enintään 50 % hyväksyttävistä kuluista.

Tuen hakuehtoihin kuuluu myös, että festivaalilla tulee olla yhteistyötä muiden eurooppalaisten festivaalien kanssa.

Festivaalituksen deadline oli 31.10.2008 festivaaleille, jotka järjestetään 1.5.2009 ja 31.10.2009 välisenä aikana ja seuraava deadline on **30.4.2009** festivaaleille jotka pidetään 1.11.2009 ja 30.4.2010 välisenä aikana.

Koulutustuki elokuvakoulujen yhteishankkeille (Initial Training, call 36/08)

Uusi hakukierros (Call 36/08) julkaistiin 7.2.2009 ja hakuehdot ovat pääpiirteissään samat kuin viime vuonnakin. Hakukierros on suunnattu eurooppalaisten elokuvakoulujen verkostoitumista ja opiskelijoiden ja opettajien liikkuvuutta edistävillä hankkeilla.

HAKUKIERROKSEN TAVOITTEENA ON

- parantaa eurooppalaisen audiovisuaalisen alan koulutusta ylipäättään
- rohkaista yhteistyö- ja vaihtohankkeisiin tuemalla eurooppalaisten koulutustahojen verkostoitumista
- lisätä opiskelijoiden ja opettajien liikkuvuutta Euroopassa.

Hankkeet, jotka voivat hakea tukea, voivat edustaa kolmea eri tematiikkaa:

- **KÄSIKIRJOITUSTEKNIIKAT:** tavoitteena, että käsikirjoittajat voivat parantaa taitojaan perinteisten ja interaktiivisten käsikirjoitusmetodien alueella
- **MANAGEMENT:** tuottajien ammattitaidon vahvistaminen, business skills, tuotanto, levitys, laki- ja sopimusasiat, kansainvälisten markkinoiden tuntemus
- **UUDET TEKNOLOGIAT:** digitaalisuus tuotannoissa, 3D animaatio, HDTV, jälkituotanto, erikoistehosteet, uudet jakelukanavat, uusmedia markkinoinnissa, restauraatio- ja konservointitekniikat

Hakukelpoisia hakemuksia varten hakijoiden tulee koota eri maiden elokuvakouluista tai muista koulutustahoista koostuva ryhmä, joka hakee tukea. Yksi koulu toimii hankkeen koordinaattorina. Hankkeiden osallistajat voivat olla eurooppalaisten elokuvakoulujen opiskelijoita ja opettajia tai muiden koulujen opiskelijoita, kunhan koulutus tähtää toimimiseen audiovisuaalisella alalla.

Hankkeessa tulee olla mukana vähintään kolme eri koulua/organisaatiota vähintään kolmesta eri Media-ohjelman jäsenmaasta. Media-tuki voi olla 50 % hankkeen kustannuksista tai jopa 75 % jos muka-

na on organisaatio jostakin seuraavista maista (uudet jäsenmaat): Bulgaria, Kypros, Tsekin tasavalta, Viro, Unkari, Latvia, Liettua, Malta, Puola, Romania, Slovakia ja Slovenia. Osallistuvista kouluista koordinaattorin ja yhteensä vähintään kolmen tulee olla ”higher education institution” eli Suomessa kyseeseen tulevat lähinnä yliopisto-tason koulutus ja ammatti-korkeakoulut.

Hanke voi olla pituudeltaan enintään vuoden mittainen ja sen tulee alkaa aikaisintaan 1.9.2009 ja päättyä viimeistään 30.6.2011. Nyt julkaistun hakukierroksen hakuaika päättyy **27.3.2009**. Tulokset ovat odotettavissa lokakuussa ja sopimukset allekirjoitetaan viimeistään joulukuussa 2009. Tämän hakukierroksen budjetti on noin 1,9 miljoonaa euroa.

Media International

Keväällä 2008 julkaistiin ensimmäinen Media International -hakukierros ja 7.2.2009 julkaistiin uusi haku vuodelle 2009. Tukiohjelman ideana on tukea audiovisuaalisen alan yhteistyöhankkeita, joissa on mukana eurooppalaisia ja sen ulkopuolisia maita. Media International -tukea voi hakea erilaisiin hankkeisiin seuraavilta alueilta: jatkokoulutus, elokuvien levitys, elokuvien mainostus, elokuvateatteriverkoston kehittäminen, elokuvien kysynnän lisääminen. Hakukierroksen budjetti vuonna 2009 on noin 5 miljoonaa euroa. Hakemusten deadline on **2.6.2009**. Hakuohjeet ja hakulomake osoitteessa: http://ec.europa.eu/information_society/media/prep_action/index_en.htm.

Eurimagesin hakuajat vuonna 2009

Eurimages on päättänyt siirtyä neljän päätöskokouksen rytmiin vuonna 2009. Tuotanto- ja jakelutukien hakuajat päättyvät **5.1, 23.3, 8.6. JA 5.10.2009**. Päätöskokoukset ovat vastaavasti 17.3, 2.6, 22.9. ja 16.12. Eurimages on Euroopan neuvoston alainen rahasto, joka tukee yhteistuotantoja, eurooppalaisen elokuvan jakelua ja digitaalisten kopioiden valmistamista. Eurimagesissa on 33 jäsenmaata ja tukibudjetti vuonna 2009 on noin 20 miljoonaa euroa. Tarikat tukiohjeet ja lisätietoja osoitteesta http://www.coe.int/T/DG4/Eurimages/Default_en.asp tai Suomen Eurimages-jäseneltä PETRI KEMPPISELTÄ, petri.kemppinen@ses.fi.

Ajankohtaista MEDIA-koulutusta

Käsikirjoituskurssit

Les Ateliers Jeanne Moreau

KOHDERYHMÄ: Nuoret eurooppalaiset elokuvantekijät
KURSSIOHJELMA: Les Ateliers Jeanne Moreaun tarkoituksena on tukea nuoria elokuvantekijöitä, jotka ovat aiemmin ohjanneet lyhytelokuvia ja ovat nyt valmistelemassa ensimmäistä pitkää fiktiotaan. Kymmenen päivän workshopiin kuuluu mm. päivittäisiä elokuvanäytöksiä tekijöiden esittelemänä, Masterclass-luentoja ja Lab-osuus, jossa osallistujilla mahdollisuus kahdenkeskisiin keskusteluihin omista projekteistaan kurssin tutoreiden kanssa. Yhtenä kurssin teemana on myös digitaalinen teknologia, joka vaikuttaa kuvaan ja ääneen koko prosessin ajan tuotannosta levitykseen. Lisäksi osallistujat kuvaavat ja leikkaavat kurssin aikana lyhyen harjoitustyön annetusta aiheesta ja valmiit työt esitetään workshopin lopussa. Kurssi pidetään Angersissa Ranskassa **17.–25.8.2009**.

HINTA: Kurssi on ilmainen. Kurssinjärjestäjä maksaa myös osallistujien matka- ja majoituskulut.

HAKEMINEN: Kurssille tulee hakea **15.5.2009** mennessä. Kurssille otetaan 8 osallistujaa.

YHTEYSTIEDOT:

xavier.masse@premiersplans.org

www.premiersplans.org

Equinoxe Screenwriters' Workshops

KOHDERYHMÄ: Käsikirjoittajat, jotka haluavat kehittää pitkän elokuvan käsikirjoitustaan

KOULUTUKSEN SISÄLTÖ: Käsikirjoittaja-workshopien tavoitteena on antaa kirjoittajille mahdollisuus tavata henkilökohtaisesti alan kokeneita ammattilaisia, saada konkreettista palautetta projektistaan ja luoda kansainvälistä verkostoa. Kurssille otetaan 10–12 käsikirjoittajaa, jotka saavat henkilökohtaista opetusta 8–10 tutorilta. Kurssin aikana ei kirjoiteta käsikirjoituksia uudestaan, vaan keskustellaan käsikirjoituksen vahvuuksista, heikkouksista ja kirjoitusprosessista. Workshopin jälkeen osallistujilla on hyvät valmiudet jatkaa käsikirjoituksen uudelleenkirjoitusta. Projektien tuottajat kutsutaan mukaan workshopin viimeiseen päivään.

KURSSIOHJELMA: Koulutus on viikonmittainen intensiivivorkshop, jossa keskitytään käytännön työhön projektien parissa asiantuntijoiden henkilökohtaisessa ohjauksessa. Koulutukseen valitut saavat konsultaatiota käsikirjoituksestaan workshopin lisäksi myös sitä ennen ja sen jälkeen. Seuraava kurssi järjestetään syksyllä Saksassa.

HAKEMINEN: Kurssille voi hakea **8.5.2009** mennessä. Hakemuksen tulee sisältää hakulomake, käsikirjoitus, pitkä ja lyhyt synopsis ja käsikirjoittajan (ja tuottajan) CV. Kurssille valitaan 10–12 käsikirjoittajaa, jotka ovat kirjoittaneet aiemminkin pitkän elokuvan käsikirjoituksen. Haettavan projektin käsikirjoituksen tulee olla kolmas versio käsikirjoituksesta.

HINTA: Kurssi on täysin ilmainen.

YHTEYSTIEDOT:

info@equinoxegermany.de

www.equinoxegermany.de

Pygmalion Plus

PYGMALION PLUS

KOHDERYHMÄ: Pygmalion Plus -kurssi on tarkoitettu kokeneille käsikirjoittajille ja/tai käsikirjoittaja-ohjaaja -tiimeille, jotka työstävät lapsille ja perheille suunnatun pitkän elokuvan (näytelty tai animaatio), tv-sarjan tai interaktiivisen median käsikirjoitusta. Myös opiskelijat voivat hakea kurssille tarkkailijoiksi ilman projektia.

KURSSIOHJELMA: Koulutuksen opetus koostuu kahdesta 7 ja 3 päivän mittaisesta lähiovetusjaksosta ja verkon kautta tapahtuvasta konsultoinnista. Lähiovetuspäivien aikana opiskelijat tapaavat henkilökohtaisia tutoreitaan, työskentelevät pienissä ryhmissä ja kuuntelevat luentoja käsikirjoittamisesta nimenomaan lapsille. Ensimmäinen lähiovetusjakso pidetään **KESÄKUUSSA 2009** Bad Sultzburgissa Saksassa ja toinen lähiovetusjakso on **LOKAKUUSSA** Amsterdamissa Hollannissa Cinekid-festivaalin aikaan.

HINTA: Kurssin hinta on 1500 euroa/osallistuja. Hinta kattaa kurssimateriaalin ja majoituksen. Muutamia apurahoja on jaossa ja niitä voi hakea kurssinjärjestäjältä.

HAKEMINEN: Hakuaika kurssille päättyy **HUHTIKUUN**

2009 ALUSSA. Kurssille otetaan 16 projektia ja maksimissaan 20 osallistujaa.

YHTEYSTIEDOT:

jennythompson@pallabs.org

www.pygmalionplus.org

SOURCES 2 –

Script Development Workshop

KOHDERYHMÄ: Pitkien elokuvien käsikirjoittajat, käsikirjoitustiimit, tuottajat, script editorit ja ohjaajat. Oma ryhmä myös luovien dokumenttien käsikirjoittajille (sekä teatteri- että tv-levytykseen tarkoitettut). Käsikirjoittajille suositellaan osallistumista tuottajiensa kanssa.

KOULUTUKSEN SISÄLTÖ: Ohjelman puitteissa keskitytään erityisesti käsikirjoitukseen, jotka pohjautuvat kirjoittajien kulttuuriseen ja sosiaaliseen taustaan, mutta jotka ovat kansainvälisesti kiinnostavia. Koulutuksen painopisteitä ovat kirjoitusmetodit, tekstianalyysit ja tekstin työstäminen ja uudelleen kirjoittaminen.

KURSSIOHJELMA: Koulutus koostuu viikon workshopista, jossa käsikirjoituksia työstetään eteenpäin. Workshopin aikana kaksi ryhmää työskentelee pitkän elokuvakäsikirjoituksen ja yksi ryhmä luovan dokumenttielokuvan käsikirjoituksen parissa. Workshopin jälkeen osallistujat työstävät käsikirjoituksiaan noin 12 viikon ajan, jolloin heillä on mahdollisuus konsultoida Sources-ohjaajansa kanssa ja lopuksi on vielä yhden päivän seurantatapaaminen ryhmän kesken. Seuraava workshop pidetään marraskuussa 2009.

HINTA: Ilmoittautumismaksu 100 euroa/projekti/kirjoittaja ja osallistumismaksu 1 800 euroa/projekti/kirjoittaja, saman projektin muut henkilöt 900 euroa/henkilö.

HAKEMINEN: Hakuaika marraskuun workshopiin päättyy **1.7.2009**.

YHTEYSTIEDOT:

info@sources2.de

www.sources2.de

Tuotantokurssit

ACE

KOHDERYHMÄ: ACE järjestää koulutusta vähintään yhden pitkän elokuvan tuottaneille itsenäisille tuottajille, jotka työskentelevät aktiivisesti kansainvälisille

markkinoille suunnatun tuotantoprojektin parissa.

KURSSIOHJELMA: ACE on ennen kaikkea eurooppalaisten tuottajien verkosto, johon pääsee mukaan käytyään 14 kuukautta kestävä ACE-koulutuksen. ACE-vuosi alkaa marraskuussa 2009, jolloin on yksi workshop Saksassa ja joulukuussa 2009 toinen workshop Ranskassa. Workshopeissa keskitytään pitkien elokuvien kehittämiseen ja eurooppalaisten tuottajien verkoston syventämiseen. Workshopit koostuvat tapaustutkimusten esittelyistä, kansainvälisten markkinoiden ja elokuvien rahoituslähteiden analysoinnista. ACE:n asiantuntijat seuraavat tuottajien projektien kehittymistä. Seuranta sisältää kaikki avainalueet kuten käsikirjoituksen, editoinnin, rahoituksen, levityksen ja markkinoinnin. ACE-vuosi jatkuu maaliskuussa 2010 workshopilla Tsekin tasavallassa ja Cannesin elokuvajuhlilla on myös vuosittainen ACE-tuottajien tapaaminen.

Reilun vuoden koulutusjakson jälkeen on mahdollista liittyä ACE Networkiin, jossa on nykyään jo yli 100 eurooppalaista tuottajaa ja yhteydenpitoa on verkon välityksellä ja suurimmilla festivaaleilla, kuten Cannesissa vuosittain. Koulutuksen jälkeen ACE Networkin jäsenmaksu on 700 euroa vuodessa.

HINTA: Koulutuksen hinta on 5 500 euroa. Hinta pitää sisällään kaikkien workshopien osallistumiskulut ja majoitukset. Matkat osallistujat maksavat itse.

HAKEMINEN: ACE-tuottajakoulukseen on vain yksi hakuaika vuodessa ja se päättyy aina heinäkuun alussa. Seuraava hakuaika alkaa toukokuun alussa ja päättyy **2.7.2009**. Hakukaavakkeita ja -ohjeita saa ACE -toimistosta. Hakijat haastatellaan lokakuun alkupuolella 2009 Pariisissa. Kurssille otetaan 12–15 tuottajaa. ACE-tiimi on tavattavissa Cannesin festivaaleilla toukokuussa.

YHTEYSTIEDOT:

info@ace-producers.com

www.ace-producers.com

L'Atelier / Masterclass

KOHDERYHMÄ: nuoret alle 30-vuotiaat elokuvatuottajat, joilla on elokuva-alan peruskoulutus

KURSSIOHJELMA: Koulutus kestää yhteensä 11 kuukautta. Koulutuksen tavoitteena on perehdyttää osallistujat Euroopan elokuvateollisuuden keskittymällä käsikirjoituksen ja projektin kehittelyyn, rahoitukseen, tuotantoon, levitykseen ja markkinointiin. Koulutusta tarjoaa sekä Filmakademie Baden-Württem-

berg Ludwigsbergissa Saksassa että La Fémis -koulu Pariisissa Ranskassa. Koulutus pitää sisällään opetusjaksoja Ludwigsburgissa, Strasbourgissa, Pariisissa, Lontoossa, Angersissa, Cannesissa ja Berliinissä, harjoittelun jossakin levitysyhtiössä ja lyhytelokuvan tuottamisen. Koulutus **ALKAA 1. LOKAKUUTA 2009** ja päättyy **31. ELOKUUTA 2010**.

HINTA: Kurssi maksaa 1500 euroa. Kurssille otetaan 18 osallistujaa.

HAKEMINEN: Hakuaika kurssille päättyy **31.5.2009**. Hakulomake osoitteessa <http://www.cinemasterclass.org>.

KIELI: Hakijoiden tulee osata joko ranskaa tai saksaa, koska osa opetuksesta on ranskaksi tai saksaksi, osa englanniksi.

YHTEYSTIEDOT:

Filmakademie Baden-Württemberg

katrin.weitzel@filmakademie.de

www.filmakademie.de

La Fémis

c.ghazarian@femis.fr

www.femis.fr

www.cinemasterclass.org

FOCAL: Digital Production Challenge

KOHDERYHMÄ: Kurssi on tarkoitettu tuottajille, linjat tuottajille ja tuotantopäälliköille, joilla on kokemusta keskibudjetin (1,5-5 milj. euroa) elokuvien tuottamisesta

KURSSIOHJELMA: Digital Production Challenge -kurssi jakaantuu kahteen osaan. Ensin tuotantoprosessia käydään läpi esimerkkielokuvien avulla ja sitten erilaisia vaihtoehtoisia malleja digitaaliselle tuotannolle käsitellään osallistujien omien projektien kautta. Kolmipäiväinen kurssi järjestetään **KESÄKUUSSA 2009** Zürichissa Sveitsissä. Tarkempi ohjelma kurssin järjestäjän nettisivuilla.

HINTA: Kurssin hinta on 400 euroa ja se sisältää ruoan ja majoituksen, ei matkoja.

HAKEMINEN: Hakuaika kurssille päättyy **1.5.2009**. Hakulomakkeen ohkeen tulee liittää CV ja synopsis ja tiedot projektista, jota haluaa käsiteltävän kurssille. Kurssille otetaan 45 osallistujaa.

YHTEYSTIEDOT:

info@focal.ch

www.productionvalue.net

www.focal.ch

Erich Pommer Institute:

The Art of Negotiating Agreements for Film and Television

KOHDERYHMÄ: Kurssi on tarkoitettu kaikille audiovisuaalisen alan ammattilaisille, joiden tehtäviin kuuluu projektin sopimuksien ja oikeuksien hoitamista.

KURSSIOHJELMA: Kurssin tavoite on parantaa tuottajien ja muiden alan ammattilaisten taitoja neuvotella edullisia sopimuksia. Sopimuksia ja businessuhteita analysoidaan juridiikan ja talouden näkökulmista, painopisteen ollessa siinä, mitä molemmat osapuolet minkäinlaisista sopimuksista hyötyvät. Workshopin antia ovat laadukkaat ja asiantuntevat luento-osuudet, mutta myös käytännön harjoitukset, joissa osallistujilla on mahdollisuus testata oppimiaan taitoja. Kurssin puhujina on useita eurooppalaisen elokuva-alan keskeisiä henkilöitä, jotka jakavat omaa tietotaitoaan ja kokemuksiaan. Kurssi antaa myös hyvän mahdollisuuden luoda verkostoa moniin eurooppalaisiin kollegoihin. Kurssi pidetään **22.-26.4.2009** Mallorcalla Espanjassa.

HINTA: Kurssi maksaa 1250 euroa sisältäen kurssimateriaalin, majoituksen ja täysihoidon.

HAKEMINEN: Kurssille voi hakea niin kauan, kun tilaa on. Osallistujapaikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä. Suositeltavaa on kuitenkin hakea viimeistään noin kuukautta ennen kurssia. Vapaita paikkoja voi kuitenkin kysyä vielä viime tingassakin. Kurssille otetaan 30 osallistujaa. Hakemuslomake osoitteessa <http://www.epi-media.eu>

YHTEYSTIEDOT:

radojevic@epi-medieninstitut.de

www.epi-media.eu

Marketing and Distribution

KOHDERYHMÄ: elokuvatuotannon, -markkinoinnin ja -levityksen ammattilaiset, joilla on vähintään kahden vuoden työkokemus tai vastaavissa tehtävissä toimineet, jotka haluavat siirtyä elokuva-alalle.

KURSSIOHJELMA: Vuodesta 2000 saakka järjestetyn Marketing & Distribution -koulutuksen painopisteenä on teatterilevitykseen tarkoitettujen elokuvien markkinointi ja jakelu. Tarkoituksena on antaa osallistujille tilaisuus tutustua henkilökohtaisesti elokuvateollisuuden kansainväliseen toimintaan ja ammattilaisiin. Workshopin aikana opiskelumuotoihin kuuluu mm. luentoja, case studyja, elokuvanäytöksiä

ja henkilökohtaista tutorointia koko koulutuksen ajan. Kurssi pidetään **HEINÄKUUSSA 2009** Rondassa Espanjassa. Tarkemmat päivät näet kevään aikana kurssinjärjestäjän nettisivuilta.

PROJEKTI: Kurssin päätteeksi osallistujat esittävät asiantuntijapaneelille kurssin kuluessa valmistelunsa projektin, josta he saavat henkilökohtaisen palautteen.

HINTA: 1200 euroa, hinta sisältää majoituksen ja ateriat.

HAKEMINEN: Hakuaika kurssille päättyy **1.6.2009**. Kurssille otetaan 25 osallistujaa.

YHTEYSTIEDOT:

garasino@mediaschool.org

www.mediaschool.org

MEGA Plus

KOHDERYHMÄ: MEGA plus on tarkoitettu jatkokoulutukseksi elokuva-alan koulutuksen saaneille hiljattain valmistuneille ja/tai jonkin aikaa alalla toimineille nuorille.

KOULUTUKSEN SISÄLTÖ: MEGA Plus -koulutus kestää yhteensä yhdeksän kuukautta. Ensimmäisten kolmen kuukauden aikana on workshop-opetusta, sen jälkeen on kuuden kuukauden pituinen harjoittelu jossakin eurooppalaisessa tuotanto- tai levitysyhtiössä ja puolessa välissä harjoittelua pidetään viikon pituinen loppuarviointi.

MEGA Plus -koulutuksen tavoitteena on lisätä nuorten alan ammattilaisten tietoja ja taitoja audiovisuaaliselta alalta. Kurssin aikana paneudutaan mm. projektien kehittelyyn, tuottamiseen ja levittämiseen Euroopan mittakaavassa. Työharjoittelujakson aikana saadaan myös käytännön kokemusta alalla työskenteleystä: projektien hallinnasta, yhtiön johtamisesta jne. Kurssin tavoitteena on antaa opiskelijoille kyky toimia alalla yhtiön johtotehtävissä. Kurssin keskeistä antia on myös eurooppalainen verkosto, jonka opiskelijat luovat keskenään ja kyky toimia kansainvälisesti, ei vain paikallisesti.

Kurssin opetus tapahtuu Rondassa Espanjassa **TOUKO-SYYSKUUSSA 2009** ja syyskuusta 2009 maaliskuuhun 2010 on työharjoittelu. Final Evaluation Week on **JOULUKUUSSA 2009** Rondassa.

HINTA: Kurssi maksaa 7000 euroa sisältäen asumisen ja ruoan Final Evaluation -viikon aikana.

HAKEMINEN: Kurssille tulee hakea **1.4.2009** mennessä.

Kurssille otetaan 25 osallistujaa. Tarkemmat ohjeet ja hakulomake osoitteessa www.mediaschool.org.

YHTEYSTIEDOT:

garasino@mediaschool.org

www.mediaschool.org

Multi Platforms Business School

KOHDERYHMÄ: Kurssi on tarkoitettu hyvin monenlaisille audiovisuaalisen alan toimijoille, kuten elokuva- ja tv-tuotantoyhtiön tuottajille, pelialan yritysten johdolle, mobiili- ja internetpalvelujen sisältötuottajille.

KURSSIOHJELMA: Multi Platforms Business School on Media Business Schoolin uusi kurssiformaatti. MPBS kestää viisi päivää ja workshopin tarkoituksena on paneutua useisiin eri jakelukanaviin, joilla audiovisuaalista sisältöä nykyään jaellaan ja antaa osallistujille lisää tietoa eri jakelukanavien luonteesta ja vaatimuksista projektisuunnittelun kannalta. Kurssille voi tuoda oman projektin ja saada apua siihen, miten saada hanke näkymään eri medioissa. Kurssi pidetään **4.–8.8.2009** Rondassa Espanjassa.

HINTA: Kurssi maksaa 1000 euroa sisältäen kurssimateriaalin, majoituksen, ateriat ja lentokenttäkuljetukset.

HAKEMINEN: Kurssille tulee hakea

9.6.2009 mennessä.

YHTEYSTIEDOT:

garasino@mediaschool.org

www.mediaschool.org

PRIMEPACKAGING

KOHDERYHMÄ: Kurssi on suunnattu elokuvatuottajille ja tuottaja-käsikirjoittaja-tiimeille, joilla on kansainvälisille markkinoille tähtäävä projekti.

KURSSIOHJELMA: Kurssin tavoitteena on kehittää osallistujien taitoja elokuvan kehittelyn suhteen. Kurssin aiheena ovat käsikirjoituksen kehittäminen, packaging, markkinointi ja kehittämissä tapahtuva rahoituksen kasaaminen. Kurssille haetaan projektin kanssa ja sen aikana saa henkilökohtaista konsultaatiota mm. seuraavista aiheista: käsikirjoituksen kehittäminen, levitys, markkinointi, rahoitus ja pelit. Vuoden 2009 kurssi pitää sisällään kolme erillistä workshopia, joista ensimmäinen on **HEINÄKUUSSA** Berliinissä, toinen **LOKAKUUSSA** Varsovassa ja kolmas **JOULUKUUSSA** Rondassa Espanjassa. Lisäksi ohjelmaan kuuluu vielä koulutuk-

sen aikana kehiteltyjen hankkeiden esittely European Film Marketissa Berliinissä helmikuussa 2010.

HINTA: Kurssi maksaa 7500 euroa.

HAKEMINEN: Hakuaika kurssille päättyy **KESÄKUUN LOPUSSA 2009**. Hakuohjeet osoitteessa www.prime-house.de

YHTEYSTIEDOT:

info@prime-house.de

www.prime-house.de

Levittäjille suunnattu koulutus

Art Cinema = Action + Management

KOHDERYHMÄ: Arthouse -elokuvateattereiden omistajat, johtajat ja muu henkilökunta. Osallistujilta edellytetään vähintään vuoden työkokemusta elokuvateatteritoiminnasta.

KURSSIOHJELMA: Kurssi tarjoaa tuhdin paketin tietoa elokuvista, ohjelmoinnista ja johtamisesta alan johtavien henkilöiden opastuksella. Kurssin tutoreina toimii menestyneitä alan ammattilaisia, niin elokuva-teatteripuolelta, tuottajia, levittäjiä sekä eri instituutien edustajia. Kurssiohjelma pitää sisällään mm. case studyja, luentoja johtamisesta, ohjelmoinnista, lasten kanssa työskentelystä, klassikoiden markkinoinnista, verkostoitumisesta ja digitaalitekniologiasta. Kurssi järjestetään **23.8.–1.9.2009** San Servolon saarella Venetsiassa samaan aikaan Venetsian elokuvafestivaalin kanssa. Kurssi tarjoaa loistavan mahdollisuuden verkostoitua noin 100 elokuvateatteritoimijan kanssa eri puolilta Eurooppaa. Iltaisin on mahdollisuus osallistua Venetsian elokuvafestivaalin elokuvanäytöksiin.

KIELI: Kurssin viralliset kielet ovat englanti, ranska, saksa ja italia, joille puheet tulkataan. Pienryhmiin jakaudutaan kielten mukaan.

HINTA: Kurssi maksaa 1850 euroa sisältäen kurssimateriaalin, majoituksen ja aterioita. Kurssi- ja matkakuluihin voi hakea kaikki tai osan kuluista kattavaa stipendiä.

HAKEMINEN: Hakemusten on oltava kurssinjärjestäjällä viimeistään **31.5.2009**. Kurssille otetaan 50 osallistujaa.

YHTEYSTIEDOT:

cicae@art-et-essai.org

www.cicae.org

Uusmediakurssit

TOSMI

KOHDERYHMÄ: Kurssi on tarkoitettu audiovisuaalisen alan ammattilaisille: jälkituotannon parissa työskenteleville, kouluttajille, uusmedian sisällöntuottajille, interaktiivisen ja internettutuotannon ammattilaisille

KURSSIOHJELMA: TOSMI eli Trainings on Open Source Multimedia Instruments tarjoaa koulutusta open source-ohjelmista, joita tarvitaan kuvan, äänen ja 3D:n jälkikäsitelyssä.

KURSSILLA KÄSITELTÄVÄT AIHEET OVAT SEURAAVAT:

- 1) Computer 3D animation (using Blender3D; Polygon and NURBS; GIMP; IPO Curve Editor and NLA (Non Linear Animation) Editor in Blender; Render Engines: Yafaray, POVray, Renderman)
- 2) Post-production (using Blender, Cinpaint, Cinelerra, Jahshaka)
- 3) Audio
- 4) Technological infrastructure and Project Management

Kurssin tavoitteena on parantaa osallistujien taitojen ohjelmien käytössä, mikä parantaa myös organisaatio-taitoja. Kurssi on myös hyvä paikka tavata kollegoita ja mahdollisia yhteistyökumppaneita tulevaisuuden hankkeissa. Kurssi järjestetään Sofiassa Bulgariassa **25.–30.5.2009**.

HINTA: Kurssi maksaa 1000 euroa.

HAKEMINEN: Kurssille tulee hakea **20.4.2009** mennessä lähettämällä kurssinjärjestäjälle vapaamuotoinen hakemus (miksi haluaa kurssille), ansioluettelo ja näytteitä aiemmista töistä. Kurssille otetaan 14 osallistujaa. Lisätietoja saa kurssinjärjestäjältä.

YHTEYSTIEDOT:

info@tosmi.org

www.tosmi.org

TransISTor –

Distributed post-production

techniques in the field of visual and special effects

KOHDERYHMÄ: uusmedian parissa työskentelevät tuottajat, sisällöntuottajat ja kouluttajat sekä jälkituotannon ja animaation ammattilaiset

KURSSIOHJELMA: TransISTor kurssi keskittyy kehittyneisiin multimediatekniikoihin ja uusiin tapoihin tuottaa niihin sisältöä. TransISTor-kurssi kestää viisi päivää ja sinä aikana opetusta on luentomuodossa,

käytännönläheisinä harjoituksina, one-to-one-keskusteluina ja arviointipalautteen muodossa. Kurssi pidetään Telšissä Tšekin tasavallassa **18.–21.6.2009**.

HINTA: Kurssi maksaa 400 euroa freelancereille ja 800 euroa yrityksen edustajille. Hinta sisältää majoituksen ja ateriat.

HAKEMINEN: Hakuaika kursseille päättyy **15.4.2009**. Kurssille otetaan 18 osallistujaa.

YHTEYSTIEDOT:
transistor2009@ciant.cz
www.transistor.ciant.cz

TransISTor – Preservation and methodologies for digital audiovisual works

KOHDERYHMÄ: uusmedian parissa työskentelevät tuottajat ja kouluttajat

KURSSIOHJELMA: TransISTor kurssi keskittyy kehittyneisiin multimediatekniikoihin ja uusiin tapoihin tuottaa niihin sisältöä. TransISTor-kurssi kestää viisi päivää ja sinä aikana opetusta on luentomuodossa, käytännönläheisinä harjoituksina, one-to-one-keskusteluina ja arviointipalautteen muodossa. Kurssi pidetään Prahassa Tšekin tasavallassa **11.–14.6.2009**.

HINTA: Kurssi maksaa 400 euroa freelancereille ja 800 euroa yrityksen edustajille. Hinta sisältää majoituksen ja ateriat.

HAKEMINEN: Hakuaika kursseille päättyy **15.4.2009**. Kurssille otetaan 18 osallistujaa.

YHTEYSTIEDOT:
transistor2009@ciant.cz
www.transistor.ciant.cz

Animaatiokurssit

CARTOON: Master Finance

KOHDERYHMÄ: tuottajat, levittäjät, tv-yhtiöiden rahoittajat ja ostajat, animaatiostudioiden johtajat ja ohjaajat

KURSSIOHJELMA: Master Finance -seminaarissa käydään läpi julkisia ja yksityisiä animaatioalan eurooppalaisia rahoituslähteitä sekä eurooppalaisella, kansallisella että alueellisella tasolla. Fokuksessa ovat niin tv-kanavat kuin lukuisat uudet jakelutiet. Käydään läpi uusia kasvavia markkina-alueita, digitaalisia oikeuksia ja levityssopimuksiin liittyviä asioita. Kurssi

pidetään **24.–25.6.2009** Münchenissä Saksassa.

HINTA: Kurssin hinta on 400 euroa/osallistuja. Hinta sisältää kurssimateriaalin ja ateriat, ei matkoja ja majoitusta, joiden järjestelyt Cartoon kyllä hoitaa.

HAKEMINEN: Hakuaika kurssille päättyy **15.6.2009**.

YHTEYSTIEDOT:
masters@cartoon.skynet.be tai
yolanda.alonso@cartoon.skynet.be
www.cartoon-media.be

CARTOON: Master Digital

KOHDERYHMÄ: animaatioalan ammattilaiset

KURSSIN SISÄLTÖ: Kolmipäiväinen seminaari pohtii teknologian ja sisällön yhdistämistä aikana, jolloin kuluttajien katsomistottumukset saavat yhä enemmän uusia muotoja. Millaisia uusia mahdollisuuksia digitalisoituvaa ympäristö tarjoaa animaatioalalle? Miten olla kehityksessä mukana ja ottaa huomioon VOD, mobiili-tv, iPod, internet-tv ja muut uudet väylät? Cartoon: Master Digital -seminaari järjestetään Murciaassa Espanjassa **21.–23.4.2009**.

HINTA: Kurssin hinta on 400 euroa per osallistuja. Hinta sisältää kurssimateriaalin ja ateriat. Majoitus ja matkat eivät sisälly hintaan, mutta Cartoon järjestää majoituksen osallistujille.

HAKEMINEN: Hakuaika kurssille päättyy **14.4.2009**. Hakulomake osoitteessa www.cartoon-media.be.

YHTEYSTIEDOT:
masters@cartoon.skynet.be tai
yolanda.alonso@cartoon.skynet.be
www.cartoon-media.be

Dokumenttikurssit

Discovery Campus: Secrets of Success

KOHDERYHMÄ: dokumenttituottajat, -ohjaajat, alan opiskelijat ja kaikki dokumenttielokuvan parissa työskentelevät

KURSSIOHJELMA: Discovery Campusin seuraavan kaksipäiväisen viikonloppuseminaarin otsikko on ”Documentaries: Secrets of Success”. Seminaari pitää sisällään kahdeksan case study -esitystä, joiden kautta kuullaan, millainen työ menestyneiden dokumenttielokuvien takana on. Case-elokuvien kautta seminaarissa keskustellaan dokumenttielokuvien kaikista

aspekteista, kuten käsikirjoituksesta, dramatisoinnista, huumorista, pitchauksesta, levityksestä jne. Seminaari pidetään Kreetan saarella Haniassa Kreikassa **4.-5.7.2009**.

HINTA: Discovery Campusin Open Training Sessionin hinta on 230 euroa per osallistuja. Hinta sisältää kurssimateriaalin ja ateriat. Opiskelijoille hinta on 110 euroa.

HAKEMINEN: Hakuaika Discovery Campusin Open Training Sessioneihin päättyy viisi päivää ennen seminaaria.

YHTEYSTIEDOT:

info@discovery-campus.de

www.discovery-campus.de

Apurahaohjelmat

Nipkow Programm 2009

KOHDERYHMÄ: nuoret elokuva-alan ammattilaiset, joilla on muutaman vuoden kokemus alalta

KOULUTUKSEN SISÄLTÖ: NIPKOW on apurahaohjelma, jonka tarkoituksena on antaa nuorille elokuva-alan ammattilaisille mahdollisuus syventää osaamistaan ja laajentaa kontaktejaan. Kansainvälinen jury valitsee vuosittain 24 apurahan saajaa, jotka itse ehdottavat ne osa-alueet tai aiheet, joihin haluavat apurahan turvin perehtyä. Osallistujia valitaan seuraavilta aloilta: management (tuotanto, markkinointi, rahoitus), uudet teknologiat (multimedia, interaktiivisuus, digitaalinen editointi), tietokoneanimaatio ja -design sekä käsikirjoitus.

PROJEKTI: Hakijat tekevät ehdotuksen projektista, jonka he haluavat apurahan turvin toteuttaa. Projektiehdotuksen laatu ja luonne on yksi valintakriteeri.

OHJELMA: Ohjelman puitteissa on mahdollisuus osallistua kursseille, tehdä yhteistyötä alan instituutioiden kanssa ja saada käytännön ohjausta asiantuntijoilta.

Apurahaharjoitteluohjelma suoritetaan Berliinin alueella. Apurahan suuruus on **1500 EUROA** kuukaudessa, ja sen tarkoitus on mahdollistaa valittujen osallistujien täysipainoinen työskentely projektinsa parissa. Apurahakauden pituus riippuu projektin luonteesta, mutta yleensä se myönnetään **2-6 KUUKAUDELLE**.

HINTA: Apurahan lisäksi NIPKOWista voi hakea avustusta materiaali- ja matkakuluihin. Osallistujille ei ole tarjolla majoitusta.

KURSSIN KIELET: Englanti ja saksa. Koska Nipkow-apuraha on tarkoitettu käyttöä Berliinin seudulla, saksan kielen taidosta on apua, mutta se ei ole apurahan saannin edellytys.

HAKEMINEN: Vuoden aikana on kaksi hakuaikaa: **15.4.2009** ja **15.11.2009**. Hakukaavakkeita ja lisätietoja saa NIPKOWin toimistosta.

MUUTA: Nipkow-aiheinen artikkeli luettavissa SES-infossa 1/2007 sivuilla 20-23. SES-infot luettavissa Suomen elokuväsäätön sivuilla www.ses.fi.

YHTEYSTIEDOT:

nipkow-programm@t-online.de

www.nipkow.de

Tukea kurssimaksuun!

AVEK (Audiovisuaalisen kulttuurin edistämiskeskus) tukee av-alan ammattilaisten jatko- ja täydennyskoulutusta. Hakiessasi jollekin Media -ohjelman tukemalle kurssille, voit tiedustella mahdollisuutta koulutusapurahaan AVEKista JUHA SAMOLALTA, puh. 09 4315 2350, juha.samola@avek.kopiosto.fi.

Ota yhteyttä Media Deskiin!

Pidämme tilastoa suomalaisista Median tukemille kursseille osallistuneista, joten toivomme, että kerrot kursseille osallistumisestasi meille. Toivomme myös kuulevamme kokemuksiasi kurssista, jotta voimme jakaa tietoa eteenpäin. Media Deskistä löytyy myös esitteitä ja muuta apua, joten kurssiasioissa ota yhteyttä INKERI LUNDGRENIN, inkeri.lundgren@ses.fi, puh. 09 6220 3024.

Lisää kursseja kurssikatalogissa osoitteessa: www.mediadesk.fi

Tuotantotukipäätökset helmikuu 2009

Jukka Asikainen:

Pitkät näytelmäelokuvat

MANNERHEIM

Elokuva miehestä, joka äskettäin valittiin suurimmaksi suomalaiseksi kautta aikojen. Se on läpi pitkän ja vaiheikkaan elämän kulkeva tarina suuresta sotilasjohtajasta, pelottomasta tutkimusmatkailijasta ja kaukokatseisesta valtiomiehestä, jonka kunnian- ja velvollisuudentunto, valtava ahkeruus ja rakkaus isänmaahan nostivat hänen saavutuksensa lähes ylinhimilliselle tasolle. Elokuva seuraa Mannerheimin kohtaloa lapsuudesta asti, jolloin aristokraattinen isä hylkää perheensä ja äiti kuolee varhain.

Elokuvan lopussa jo ajan ja vanhuuden haurastama Mannerheim vastavalittuna presidenttinä onnistuu johtamaan maansa kunniakkaaseen mutta raskaaseen rauhaan.

Mannerheim kertoo tarinan ihmisestä, joka ei ollut virheetön. Elokuva näyttää myös ikonin kääntöpuolen vikoineen, vihastumisineen ja naissuhteineen.

Kyseessä on hengen voitto materiasta. Uskomaton tarina läpi kuohuvan historian, joka ansaitsee ja vaatii tulla kerrotuksi elokuvan keinoin.

Mannerheim

Ohjaus: Renny Harlin

Käsikirjoitus: Heikki Vihinen, Marko Leino

Kuvaus: Roman Osin

Ääni: Jyrki Rahkonen

Lavastus: Streven Lawrence

Puvustus: Marjatta Nissinen

Maskeeraus: Greg Cannom, Riikka Virtanen

Leikkaus: Brian Berdan

Kuvaukset: 06-12/2009

Suunniteltu ensi-ilta: syksy 2010

Levittäjä: Nordisk Film

Rahoittava TV-yhtiö: MTV3

Elokuvan kokonaiskustannukset: 10 000 000 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 470 000 €

Keskeiset näyttelijät: Mikko Nousiainen, Sara Paavolainen,

Peter Franzén, Irina Björklund, Ilkka Heiskanen, Kari Heiskanen,

Pamela Tola, Laura Birn, Esko Salminen, Jani Volanen, Kari Väänänen,

Peter Kanerva, Ville Virtanen

Tuotanto: Markus Selin, Jukka Helle / Solar Films Inc. Oy,

p. (09) 417 447 00,

jukka.helle@solarfilms.com, markus.selin@solarfilms.com

SISKO TAHTOISIN JÄÄDÄ

15-vuotias Emilia on perheensä vastuunkantaja ja pikkuäiti, joka yksinhuoltajaisänsä mukaan ”pärjää aina”. Kesäloman viimeisenä päivänä Emilia tapaa Siirin, joka vaikuttaa olevan kaikkea sitä mitä Emilia tahtois olla: rohkea, itsenäinen ja vapaa. Nopeasti leimahtava ystävyys korvaa pian kaiken Emilian elämässä. Mutta onko symbioottinen suhde Siiriin kuitenkaan vapautta? Emilian on uskallettava irrottautua myös Siiristä tullakseen kokonaiseksi, löytääkseen oman tiensä. Sisko tahtoisin jäädä on elokuva nuoruuden kauneudesta ja kipeydestä.

Ohjaus: Marja Pyykkö

Käsikirjoitus: Laura Suhonen, Marja Pyykkö

Kuvaus: Konsta Sohlberg

Ääni: Panu Riikonen

Lavastus: Antti Nikkinen

Puvustus: Tiina Kaukanen

Leikkaus: Mikko Sippola

Musiikki: Antti Lehtinen

Kuvaukset: 4.8.–25.9.2009

Suunniteltu ensi-ilta: syksy 2010

Levittäjä: Nordisk Film Distribution

Rahoittava TV-yhtiö: Nelonen

Elokuvan kokonaiskustannukset: 1 552 334 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 630 000 €

Ralliraita

Tuotanto: Markus Selin, Jukka Helle, Piia Nokelainen /
Solar Films Oy, p. (09) 417 44 700, jukka.helle@solarfilms.com

PAHA PERHE

Kaksi sisarusta on kasvanut riitaisen avioeron seurauksena 16 vuoden ajan erillään. Äidin kuoleman jälkeen nuoret tapaavat jälleen ja viihtyvät toistensa seurassa. Isä yrittää sekaantua nuorten elämään traagisin seurauksin.

Ohjaus: Aleksi Salmenperä

Käsikirjoitus: Aleksi Salmenperä

Kuvaus: Tuomo Hutri

Ääni: Tero Malmberg

Lavastus: Markku Pätilä

Puvustus: Ella Brigatti

Maskeeraus: Marjut Samulin

Leikkaus: Samu Heikkilä

Musiikki: Ville A. Tantt

Kuvaukset: 31.3–25.5.2009

Suunniteltu ensi-iltta: 29.1.2010

Levittäjä: Sandrew Metronome

Rahoittava TV-yhtiö: YLE TV1

Elokuvan kokonaiskustannukset: 1 600 000 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 750 000 €

Keskeiset näyttelijät: Ville Virtanen, Lauri Tilkanen

Tuotanto: Aki Kaurismäki / Sputnik Oy, p. (09) 687 7100,

sputnik@sputnik.fi

RALLIRAITA

Seppo ”Sladi” Pesonen (Heikki Silvennoinen) on entinen huippukartturi, nykyinen leipääntynyt autokouluopettaja ja Pekkarisen varikon ”Team Susan” kantava voima. Varikon elämään saapuu Sladin helsinkiläinen veljenpoika ”Luumu” (Olavi Uusivirta), joka on lähetetty maaseudun rauhaan, pois kaupungin houkutuksesta. Luumu on autohullu ja solahtaa mukavasti Team Susaan mekaanikko Sukon (Peter Franzen) avulla. Pekkarisen varikko sijaitsee pahimman vastustajansa autokauppias Torpon mailla ja Torppo Junior aikoo häätää Pekkarisen vuokrankorotuksilla tiluksilta juuri ennen suuren Rallitriathlonin alkua. Mutta Sladi saa houkutelua Torppo Juniorin ralliteamin vedonlyöntiin Triathlonin voitosta. Voittaja saa kaiken. Kyseessä on Team Susan elämästä ja kuolemasta.

Ohjaus: Markku Pölönen

Käsikirjoitus: Arttu Käyhkö, Heikki Silvennoinen,
Markku Pölönen

Kuvaus: Kari Sohlberg

Ääni: Kyösti Vántänen

Lavastus: Pete Neuvonen

Puvustus: Anna Sinkkonen

Maskeeraus: Rikka Virtanen

Leikkaus: Jari Innanen

Musiikki: Vesa Mäkinen ja Kotiteollisuus

Kuvaukset: 05–09/2008

Suunniteltu ensi-ilta: 27.2.2009

Levittäjä: Walt Disney Studios Motion Pictures Finland

Rahoittava TV-yhtiö: MTV3

Elokuvan kokonaiskustannukset: 1 200 000 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 190 000 €

Keskeiset näyttelijät: Heikki Silvennoinen, Satu Silvo, Olavi Uusivirta, Laura Birn, Peter Franzen, Tom Petäjä, Mika Nuojua, Kai Hyttinen, Eeva Litmanen, Antti Virmavirta, Heikki Nousiainen, Sakari Kuosmanen, Aake Kalliala, Janne Reinikainen, Ismo Apell, Hans Stigzelius, Olli-Kalle Heimo, Marja-Leena Gröhn, Hannu Virolainen, Jouko Rummukainen, Janne Kinnunen

Tuotanto: Jukka Karttunen, Satu Sadinkangas / Suomen Filmiteollisuus SF Oy, p. 040 8644 804, toimisto@suomenfilmiteollisuus.fi

Pitkät lastenelokuvat

RISTO RÄPPÄÄJÄ JA POLKUPYÖRÄVARAS

Risto Räppääjä ja polkupyörävaras on vauhdikas ja koskettava musiikkikomedia, joka kertoo täysin uuden tarinan Riston seikkailuista. Rauha Räppääjä ja Lennart Lindberg päättävät lähteä lomalle ja Pakastaja-Elvi tulee hoitamaan Ristoa ja Nelli Nuudelipäätä. Risto saa lohduksi uuden valtavan hienon polkupyörän. Valitettavasti pyörä salaperäisesti katoaa. Tästä alkaa huikea seikkailu, jossa kaikkien päähenkilöidemme tiet risteävät mitä kummallisimmin tavoin. Ja mitä tekemistä tässä kaikessa on Bertil ja Robert Rosenbögellillä ja hoitolaitoksella, jota johtavat omissa käytännöissään lääkärit?

Ohjaus: Mari Rantasila

Käsikirjoitus: Sinikka ja Tiina Nopola

Kuvaus: Timo Heinänen

Ääni: Risto Iissalo

Lavastus: Minna Santakari

Puvustus: Niina Pasanen

Maskeeraus: Leila Mäkyinen

Leikkaus: Tuuli Kuittinen

Musiikki: Iiro Rantala

Kuvaukset: 7–8/2009

Suunniteltu ensi-ilta: 2010

Levittäjä: Nordisk Film

Rahoittava TV-yhtiö: Yle

Elokuvan kokonaiskustannukset: 1 700 000 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 600 000 €

Keskeiset näyttelijät: Martti Suosalu, Ulla Tapaninen, Annu Valonen

Tuotanto: Lasse Saarinen, Risto Salomaa / Kinotar Oy, p. (09) 135 1864, kinotar@kinotar.fi, lasse@kinotar.fi, risto@kinotar.fi

Tv-sarjat

KUULUSTELU (2x50MIN)

Lähikuva naisesta, joka toisen maailmansodan Suomessa joutuu mahdollottoman valinnan eteen; omatunto, vapaus tai kuolema.

Ohjaus: Jörn Donner

Käsikirjoitus: Olli Soinio

Kuvaus: Pirjo Honkasalo

Ääni: Joonas Jyrälä

Lavastus: Pentti Valkeasuo

Puvustus: Auli Turtiainen

Maskeeraus: Mila Niemi

Leikkaus: Klaus Grabber

Musiikki: Pedro Hietanen

Kuvaukset: 04/2009

Suunniteltu ensi-ilta: syksy 2010

Rahoittava TV-yhtiö: YLE Yhteistuotannot

Elokuvan kokonaiskustannukset: 522 600 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 160 000 €

Keskeiset näyttelijät: Minna Haapkylä,

Hannu-Pekka Björkman, Lauri Nurkse

Tuotanto: Jörn Donner / Jörn Donner Productions Oy,

p. 045 674 0272, misha@bufo.fi

Kaisu Isto:

Pitkät näytelmäelokuvat

VERA – SUKUNSA VIIMEINEN (TYÖNIMI)

Pieni nenetsityttö Neko viedään vasten tahtoaan kotikodastaan sisäoppilaitokseen venäläiskylään. Ensimmäistä kertaa vieraaseen kulttuuriin ja kieleen joutunut Neko kapinoi venäläistämistä vastaan ja joutuu koulutovereidensa kiusan kohteeksi ja opettajien silmätikuksi. Yhdessä samaa koulua käyvän nenetsipojan Parasin kanssa Neko pakenee päästäkseen takaisin oman perheensä ja tuttujen tapojensa suojiin. Lasten pako talvisella tundralla kuitenkin päättyy kiinnijäämiseen. Paluu kouluun ja uuteen venäläiseen elämään on vääjäämätön.

Elokuvan tarina kerrotaan vanhan Nekon muistona. Elämä ja koulu aloittivat uuden venäläisen elämän. Mutta jotain tärkeää on muuttunut lopullisesti; sukunsa viimeinen edustajasta Nekosta tuli Nadja ja hän on kadottanut yhteyden omaan kulttuuriinsa..

Ohjaus: Markku Lehmuskallio, Anastasia Lapsui

Käsikirjoitus: Markku Lehmuskallio, Anastasia Lapsui
Kuvaus: Johannes Lehmuskallio
Ääni: Sergei Zabenin
Leikkaus: Juho Garz
Kuvaukset: kevät-kesä 2009
Suunniteltu ensi-ilta: 26.2.2010
Levittäjä: Pirkanmaan elokuvakeskus
Rahoittava TV-yhtiö: Yle TV1
Elokuvan kokonaiskustannukset: 554 828 €
Suomen elokuvasäätiön tuki: 350 000 €
Tuotanto: Pertti Veijalainen, Jouko Aaltonen / Illume Oy,
p. (09) 148 1489, illume@illume.fi

JOS RAKASTAT

Musiikkielokuva, joka kertoo ministerin tyttären ja maahanmuuttajien pojan rosoisen rakkaustarinan. Ada on 19-vuotias pilalle hemmoteltu nuori nainen, joka on tottunut saamaan haluamansa. Eräänä kesäyönä Ada aiheuttaa auto-onnettomuuden jonka traagisena seurauksena hän joutuu aloittamaan elämänsä nollasta. Pienistä palasista Ada yrittää koota itselleen uuden minän. Elämään uutta sisältöä tuovat siivoijan työ sairaalassa, uusi uskottu ystävä sekä Toni, johon Ada rakastuu. Kesäisen auringon ja onnen edessä on kuitenkin synkkä pilvi – salaisuus, joka paljastuessaan saattaa tuhota kaiken.

Ohjaus: Neil Hardwick
Käsikirjoitus: Katja Kallio
Kuvaus: Pini Hellstedt
Lavastus: Kaisa Mäkinen
Musiikki: Leri Leskinen
Kuvaukset: 4.6.–30.7.2009
Suunniteltu ensi-ilta: 01-02/2010
Levittäjä: FS Film Oy
Rahoittava TV-yhtiö: YLE TV2
Elokuvan kokonaiskustannukset: 1 583 017 €
Suomen elokuvasäätiön tuki: 700 000 €
Tuotanto: Jarkko Hentula / Juonifilmi Oy, p. 020 7300 451,
etunimi.sukunimi@juonifilmi.fi

HELLA W

Vihdoinkin suomalaisessa elokuvassa on sankarina vahva nainen, joka ottaa paikkansa, ellei sitä hänelle anneta. Kaikki tuntevat Niskavuori-näytelmien henkilöt, mutta näytelmien kirjoittaja Hella Wuolijoen myrskyisä elämäntarina on monille tuntemattomampi. Hän neuvotteli rauhasta talvisodassa, tuomittiin jatkosodan aikana maanpetoksesta elinkautiseen,

mutta armahdettiin välirauhan solmimisen jälkeen. Jo seuraavana vuonna vapauttamisensa jälkeen hän nousi Yleisradion pääjohtajaksi ja edelleen eduskuntaan.

Käsikirjoittaja Outi Nyytäjän ja ohjaaja Juha Wuolijoen yhteinen tutkimusmatka Hella Wuolijoen menneisyyteen tekee kuuluisan näytelmäkirjailijan, poliittikon ja liikeneisen tarinan tutuksi kaikille.

Ohjaus: Juha Wuolijoki
Käsikirjoitus: Outi Nyytäjän alkuperäiskäsikirjoituksen pohjalta sovittanut Juha Wuolijoki
Kuvaus: Mika Orasmaa
Puvustus: Anu Pirilä
Leikkaus: Harri Ylönen
Musiikki: Leri Leskinen
Kuvaukset: 05–07/2009 ja talvi 2009–2010
Suunniteltu ensi-ilta: syksy 2010
Levittäjä: Sandrew Metronome Distribution Finland Oy
Rahoittava TV-yhtiö: YLE
Elokuvan kokonaiskustannukset: 1 730 000 €
Suomen elokuvasäätiön tuki: 800 000 €
Tuotanto: Juha Wuolijoki / Snapper Films Oy,
p. (09) 6969 3560, snapper@snapperfilms.com

RÖÖPERI

Rööperi kertoo paitsi päähenkilöidensä Tompan ja Krisun, myös Mustalais-Karin, Arskan, Korpun, Ukin ja monen muun sekalaiseen konnajoukkoon kuuluvan kovanaaman vaiherikkaasta ja keinoja kaihtamattomasta matkasta, joka päättyy köyhyydestä rikosten kautta kunnialliseksi kansalaiseksi, linnnaan – tai ennenaikaiseen hautaan. Lain kaitaa puolta valotetaan kaupunginosan oman poliisin, Koistisen, näkökulmasta.

Yhtäläistä kaikilla rikoksiin hairahtuneilla kaveruksilla on se, että he lähtevät liikkeelle pirtukaupasta ja ovat varmoja, että raha on ratkaisu kaikkiin heidän ongelmiinsa. Raha on tie surkeasta elämästä onneen, omiin alussa vaatimattomiin unelmiin. Rikollisen bisneksen voi lopettaa heti, kun rahaa on tarpeeksi.

Rööperi

Kun rahaa alkaa pimeästä viinasta kertyä, nälkä kasvaa ja unelmat siinä ohessa. Onnistuuko kumpikaan, Tomppa tai Krisu, lopulta yrityksessään tulla rehelliseksi ja omillaan toimeentulevaksi kansalaiseksi? Ja löytävätkö he sen, mitä kumpikin alunperin lähtivät tavoittelemaan – onnen? Minkä hinnan he joutuvat matkalla maksamaan? Onko lopputulos tehtyjen valintojen arvoinen?

Ohjaus: Aleksis Mäkelä

Käsikirjoitus: Marko Leino

Kuvaus: Pini Hellstedt

Lavastus: Pirjo Rossi

Puvustus: Tiina Kaukanen

Maskeeraus: Riikka Virtanen

Ääni: Jyrki Rahkonen

Musiikki: Kalle Chydenius

Leikkaus: Kimmo Taavila

Kuvaukset: 03.06–07/2008

Ensi-ilta: 9.1.2009

Levitys: Nordisk Film

Rahoittava tv-yhtiö: MTV3

Elokuvan kokonaiskustannukset:

Suomen elokuväsäätiön tuki: 650 000 €

Keskeiset näyttelijät: Samuli Edelmann, Peter Franzén, Pihla Viitala, Kari Hietalahti, Juha Veijonen, Jasper Pääkkönen, Pekka Valkeajärvi, Hiski Grönstrand, Tommi Rantamäki, Kristo Salminen, Kalle Holmberg, Pirkko Mannola

Tuotanto: Markus Selin, Jukka Helle / Solar Films Oy,
p. (09) 417 44 700, markus.selin@solarfilms.com

Yhteistuotannot

CIRCUS FANTASTICUS (SLOVENIA, IRLANTI)

Sodan melskeen laantuessa, näemme Stevon juoksevan peloissaan tuhoutuneen talonsa raunioille. Hänen vaimonsa on kuollut talon saamaan kranaatin osuun ja hän jää yksin tyttärensä Dunjan ja poikansa Small'in kanssa. Stavo luule pahimman jo tapahtuneen, kun kaukaisuudesta alkaa lähestyä pahaenteistä kuminaa. Stavon yllätykseksi talon eteen pysähtyvä jyminä ei olekaan tankki, vaan Circus Fantasticuksen epätavallinen kulkuneuvo.

Tutustuminen omalaatuiseen sirkusväkeen muuttaa Stavon ja hänen lastensa elämän. He liittyvät lopulta sirkus karavaanin mukaan sen lähtiessä uudelle matkalle.

Ohjaus: Janez Burger

Käsikirjoitus: Janez Burger

Kuvaus: Divis Marek

Ääni: Rob Flannagan

Lavastus: Vasja Kokelj, Andraz Trkman

Puvustus: Alan Hranitelj

Maskeeraus: Alenka Nahtigal

Kuvaukset: 2.3.2009–30.4.2009

Suunniteltu ensi-ilta: 1.9.2010

Rahoittava TV-yhtiö (myös ulkomaiset):

Elokuvan kokonaiskustannukset: 2 000 000 €

Suomen elokuväsäätiön tuki: 29 000 €

Keskeiset näyttelijät: Leon Lucev, Rene Bazinet, Daniel Roavai, Pauliina Räsänen, Slava Volkov, David Boelee, Martens Yannick, Ravil Sultanov, Natasa Sultanova, Luna Mijovic, Devi Trost, Marjuta Slamic, Enej Grom, Zhang Xiaoxue, Urs Jackle

Tuotanto: Petri Rossi / Cine Works, p. 050 3861266,
petri.rossi@cineworks.fi

BOROWSKIN TANGO (SAKSA)

Saksalainen rikosetsivä Klaus Borowski päätyy Ilo-mantsiin hakemaan siellä murhasta vangittua nuorta saksalaista poikaa todetakseen, että hän mahdollisesti onkin syytön todellisen murhaajan löytyessä Kalevalan myyttien pimeimmästä paikasta.

Ohjaus: Hannu Salonen

Käsikirjoitus: Clemens Murath, Hannu Salonen

Kuvaus: Andreas Doub

Lavastus: Pete Neuvonen

Kuvaukset: 30.6–31.7.2009

Suunniteltu ensi-ilta: 12/2009

Rahoittava TV-yhtiö: YLE, NDR

Elokuvan kokonaiskustannukset: 1 392 000 €

Suomen elokuväsäätiön tuki: 94 000 €

Keskeiset näyttelijät: Axel Millberg,

Tuotanto: Klaus Heydemann, Jenni Lähteenmäki /

Tuotantotalo Talvi Oy, p. 010 820 1400, info@talvi.com,

Klaus@talvi.com, jenni@talvi.com

Miia Haavisto:

Lyhyet näytelmäelokuvat

EI KENENKÄÄN MAA

Marko ja Asko ovat parikymppisiä nuoria miehiä Helsingin itäisissä kaupunginosissa. Heidän elämäänsä leimaa joutilaisuus, alkoholi, väkivalta, rasismi ja veljeys. Markolla on kuitenkin salaisuus, josta hän ei ole voinut kertoa Askolle. Hän seurustelee tummaihoisen tytön kanssa. Kun Marko tulee eräänä iltana hakat-

tuna ja verisenä Askon luo, käynnistyy tapahtumien sarja, jota ei voi pysäyttää.

Ohjaus: Oskari Sipola

Käsikirjoitus: Oskari Sipola perustuen Harri Paanasen ja

Teemu Immosen näytelmään

Kuvaus: Jarkko Virtanen

Ääni: Karri Niinivaara

Lavastus: Iina-Maija Koskinen

Puvustus: Jenni Rousu

Maskeeraus: Anet Rilanto

Leikkaus: Maria Palavamäki

Musiikki: Tapsa Kuusiniemi, Teemu Rimpinen

Kuvaukset: 08–09/2008

Suunniteltu ensi-ilta: 03/2009

Rahoittava TV-yhtiö: Yleisradio Yhteistuotannot

Elokuvan kokonaiskustannukset: 50 000 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 10 000 €

Keskeiset näyttelijät: Jose Viitala, Lauri Tilkanen,

Antti Holma ja Sophia Wekesa

Tuotanto: Pauli Pentti / First Floor Productions,

firstfloor@firstfloor.fi

Lyhyet dokumenttielokuvat

TAIKAVOIMA

Taikavoima on dokumenttielokuva, jossa seurataan erityistä tukea tarvitsevia lapsia kolmen vuoden ajan. Taikavoima-hanke on osa varhaiskasvatukseen liittyvää kolmevuotista taidekasvatus pilottiprojektia, jonka tarkoituksena on tukea lapsia taiteen keinoilla. Dokumenttielokuvassa tarkastellaan miten lapset kehittyvät tanssin, musiikin ja kuvataiteen avulla tänä aikana.

Ohjaus: Jean Bitar

Käsikirjoitus: Jean Bitar

Kuvaus: Jean Bitar

Ääni: Aleksis Safarov

Leikkaus: Jean Bitar, Vesa Paksunen

Suunniteltu ensi-ilta: 09/2009

Rahoittava TV-yhtiö: TV1

Elokuvan kokonaiskustannukset: 113 925 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 27 500 €

Tuotanto: Jean Bitar / Bitar Films Oy,

p. 040 557 0507, bitar@saunalahti.fi

SALLAN STRATEGIA

Dokumenttielokuva siitä, miten Itä-Lapissa voi selvitä. Elokuva tarkastelee valinnan paikkoja kolmessa keskiössä, kolmessa naapurikunnassa. Yhden sallalaisen

yrittäjäperheen muistot kantavat tarinaa taloudellisen kasvun ja sitä seuraavan laman tiellä.

Ohjaus: Markku Tuurna

Käsikirjoitus: Markku Tuurna, Tarja Kylmä

Kuvaus: Jarkko T. Laine

Leikkaus: Anne Lakanen

Kuvaukset: 11/2008–05/2009

Suunniteltu ensi-ilta: 2010

Rahoittava TV-yhtiö: Yle, Arte

Elokuvan kokonaiskustannukset: 295 000 €

Elokuvasäätiön tuki: 90 000 €

Tuotanto: Markku Tuurna / Filmimaa Oy, p. 050 5666 596,

markku.tuurna@sci.fi

KONGON AKSELI

Viime vuosisadan alussa nuori suomalainen laivakoneimestari Akseli Leppänen lähtee Belgian Kongoon. Siellä sadat pohjoismaista tulleet miehet palvelevat Belgian siirtomaahallintoa jokilaivoilla. Aluksi kristillisen vakaumuksen omaava Akseli kauhistuu paikallisen väestön kohtelua. Vuosien kuluessa hän omaksuu huomaamattaan vallitsevan järjestelmän ja tarttuu itsekin ruoskaan. Akselin kirjeiden ja päiväkirjojen kautta piirtyy kuva tavallisesta pohjolan merimiehestä, josta vuosien kuluessa tulee kunniamerkilläkin palkittu siirtomaahallinnon palvelija.

Ohjaus: Jouko Aaltonen

Käsikirjoitus: Jouko Aaltonen

Kuvaus: Timo Peltonen

Ääni: Martti Turunen

Leikkaus: Samu Heikkilä

Kuvaukset: kesäkuu 2008, kevät 2009

Suunniteltu ensi-ilta: syksy 2009

Rahoittava TV-yhtiö: Yle TV2, RTBF Belgia

Elokuvan kokonaiskustannukset: 158 000 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 45 000 €

Tuotanto: Pertti Veijalainen / Illume Oy,

p. (09) 148 1489, illume@illume.fi

RIEMURUHTINAAT

Tivolien ja iltamakiertueiden mukana esiintyneet kansantaiteilijat olivat kotikutoisia tähtiä, joiden ujonoloinen glamour vetosi yleisöön. Taikureiden, kahlekuninkaiden, akrobaattien ja surmanajajien saapuminen kylään merkitsi hetken pakoa raskaasta arjesta. Iltamien hurmoksessa taiteilijat kokivat työnsä mielekkääksi, vaikka elämäntyylillä ja uhkarohkeat temput vaativat lunnaansa.

Riemuruhtinaat

Onni Suuronen ajoi surmanajoa lähes 50 vuotta. Suurosen tivoli kiertää edelleen pienillä paikkakunnilla, kuitenkin ilman elävää ohjelmaa. Onni on periaatteessa eläkkeellä, mutta kulkee silti kiertueella Onnenveto-kojunsu kanssa. Nykyisin tivolia johtaa Onnin poika Kalevi Suuronen. Surmanajopytty seisoo tivolin varikolla edelleen. Kalevi haluaa kokeilla ajoa vielä kerran.

Riemuruhtinaissa surmanajat Onni ja Kalevi, hanuristiakrobaatti ja lapsitaiteilijanakin aikanaan tunnettu Esa Karttunen sekä kahlekuningas Timo Tuomivaaran tytär Niina kertovat tarinan iltamakulttuurista, kiertävästä elämäntavasta, legendaarisista esiintyjistä ja uskalluksesta.

Ohjaus: Jaakko Kilpiäinen

Käsikirjoitus: Jaakko Kilpiäinen

Kuvaus: Arttu Peltomaa

Ääni: Mikko Mäkelä, Tuomas Klaavo

Leikkaus: Matti Näränen

Musiikki: Janne Haavisto

Kuvaukset: kevät 2009

Suunniteltu ensi-ilta: syksy 2009

Rahoittava TV-yhtiö: TV2 Dokumenttiprojekti

Elokuvan kokonaiskustannukset: 128 180 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 40 000 €

Tuotanto: Ari Matikainen / Kinocompany Oy,

p. 050 551 22 35, ari@kinocompany.fi

RUDOLF KOIVU (TYÖNIMI)

Rudolf Koivun (1890–1946) satukuvissa voi aistia päivänpaistetta ja syvää ahdistusta. Suomalainen metsä on kodikas ja turvallinen iloisine tonttuineen ja ystä-

vällisine menninkäisineen, ja toisinaan se on pelottava ja synkkä ilkeine noitineen ja julmine peikkoineen. Eksoottisten satujen sankarit sädehtivät salaperäisyyttä, ja maisemat tulvivat ihmeellisten kukkien ja kasvien väriloistoa. Rudolf Koivu oli suomalaisen sadunkuvituksen klassikko ja rikkaan perinteen luoja. Hänen oma elämänsäkin oli joskus satua, enimmäkseen se ei sitä ollut.

Ohjaus: Juho Gartz

Käsikirjoitus: Juho Gartz

Kuvaus: Jan-Eric Nyström

Leikkaus: Juho Gartz

Kuvaukset: kevät–kesä 2009

Suunniteltu ensi-ilta: 01/2010

Rahoittava TV-yhtiö: YLE

Elokuvan kokonaiskustannukset: 64 000 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 20 000 €

Tuotanto: J-E Nyström / Muutama Metri Ky,

p.(09) 532 744, animato@saunalahti.fi

Lyhyet animaatioelokuvat

EDITH

Edith elää omissa maailmassaan, joka jää arvoitukseksi muille. Voiko muka höperö ihminen olla onnellinen ja mitä hän oikein näkee?

Ohjaus: Taru Anttila

Käsikirjoitus: Taru Anttila

Lay out: Taru Anttila,

Samppa Kukkonen

Ääni: Salla Hämäläinen

Animointi, kompositiointi:

Samppa Kukkonen, Sara Wahl

Leikkaus: Taru Anttila

Musiikki: Esko Mäkinen

Kuvaukset: 03–12/2009

Suunniteltu ensi-ilta: 01/2010

Rahoittava TV-yhtiö:

TV1, Uusi Kino

Elokuvan kokonaiskustannukset:

96 300 €

Suomen elokuvasäätiön tuki:

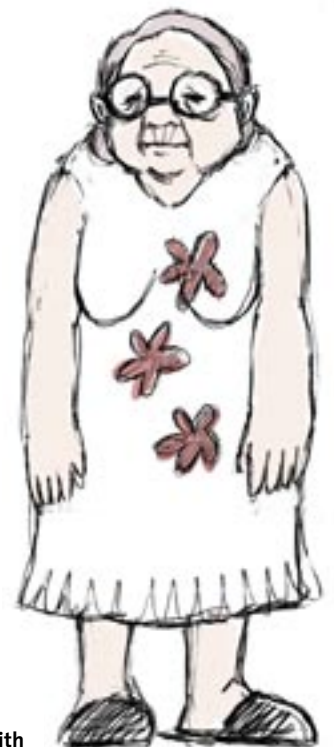
39 000 €

Tuotanto: Jyrki Kaipainen /

Camera Cagliostro,

p. 041 434 4399,

jyrki@cameracagliostro.fi

Edith

Lyhyet lastenelokuvat

PÄIVÄNSANKARI (SKIDISTI ELOKUVA*)

Päivänsankari-elokuvan päähenkilö Mimmi on kuusivuotias esikoululainen, jolla on paljon harrastuksia ja huikea mielikuvitus. Reippaudestaan huolimatta Mimmillä on myös huolia. Hänellä on välillä ollut vaikeuksia ystäväystyvä ikätovereidensa kanssa.

Pian Mimmi täyttää seitsemän ja syntymäpäiväjuhliin kutsutaan ensi kertaa myös kavereita. Juhlien järjestelyjen kautta seurataan pienen tytön tarinaa hyväksytyksi tulemisen kaipuusta. Päivänsankari-dokumenttielokuva on osittain animoitu.

Ohjaus: Marika Väisänen

Käsikirjoitus: Marika Väisänen

Kuvaus: Sari Aaltonen

Ääni: Olli Huhtanen

Leikkaus: Joonas Louhivuori

Musiikki: Panu Aaltio

Kuvaukset: 3–4/2009

Suunniteltu ensi-ilta: Syksy 2009

Levittäjä: Suomen elokuvakontakti

Elokuvan kokonaiskustannukset: 65 000 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 50 000 €

Tuotanto: Liisa Juntunen / Kinocompany Oy,

p. 050 551 2235, liisa@kinocompany.fi

GORILLA (SKIDISTI ELOKUVA*)

Gorilla on tarina Allista, 6, joka yrittää päästä keinolla millä hyvänsä isosiskon huoneeseen leikkimään Elinan, 9, ja tämän kaverin Iinan, 9, kanssa. Elokuva tyttöjen rooleista ja sisaruudesta: siitä kuinka kaikista ei ole samanlaisiksi prinsessoiksi, mutta gorillanakin voi olla hauskaa.

Ohjaus: Hanna Bergholm

Käsikirjoitus: Kirsikka Saari, Jenni Toivoniemi

Gorilla

Kuvaus: Arttu Peltomaa

Ääni: Tuomas Klaavo, Mikko Mäkelä

Lavastus: Tiina Paavilainen

Puvustus: Sanja Kangas

Maskeeraus: Sanja Kangas

Leikkaus: Tiina Aarniala

Kuvaukset: 27.2.–1.3.2009

Suunniteltu ensi-ilta: 05/2009

Levittäjä: Suomen elokuvakontakti

Elokuvan kokonaiskustannukset: 59 578 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 50 000 €

Tuotanto: Outi Rousu / Periferia Productions Oy,

p. 040 541 2922, outi.rousu@periferiaproductions.fi

*Elokuva on osa Suomen elokuvasäätiön, AVEKin ja Suomen elokuvakontaktin Skidisti-lasten lyhytelokuvaprojektia.

Tuotantotukipäätökset joulukuu 2008

Jukka Asikainen:

Tv-draama

HANS

Jouluaattona taksikuski Samu saa kyytiinsä palkkasoturi Hansin, joka on palannut Helsinkiin etsimään kuolleen aseveljensä tytärtä. Etsinnät vievät miehet seikkailuun eri puolille kaupunkia. Matkalla Hans tekee tiliä menneisyytensä kanssa; Samu puolestaan joutuu elämänsä vaikeimman päätöksen eteen. Illan aikana miesten välille syntyy ystävyys, joka muuttaa molempien elämän.

Ohjaus: Alli Haapasalo

Käsikirjoitus: Alli Haapasalo

Kuvaus: Hannu-Pekka Vitikainen

Ääni: Anne Tolkkinen

Lavastus: Kaisa Mäkinen

Puvustus: Susse Roos

Maskeeraus: Laura Rantaniemi

Leikkaus: Annukka Lilja

Musiikki: Glenn H Patscha

Kuvaukset: 9.–28.2.2009

Suunniteltu ensi-ilta: syksy 2009

Rahoittava TV-yhtiö: YLE TV 1

Elokuvan kokonaiskustannukset: 382 241 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 175 000 €

Late Fragments

Keskeiset näyttelijät: Jani Volanen, Jussi Nikkilä
Tuotanto: Piia Nokelainen / Juonifilmi Oy,
p. 020 7300 451, piia@juonifilmi.fi

TV-sarjat

LOPUN ALKU

Minisarja televisiolle (2 x 55 min) Lapin ”metsä-sodasta”.

Nella, Brysseliin kotiutunut kolmekymppinen virkanainen lähetetään kotiseudulleen Suomen Lappiin tekemään raporttia Euroopan viimeisiä ikimetsiä koskevasta konfliktista. Valtion omistama metsäyhtiö hakkaa ikimetsiä tarjoten näin töitä paikallisille metsureille. Greenpeace on liittoutunut saamelaiden poromiesten kanssa ja pysäyttänyt hakkuut. Metsurit ovat raivoissaan. Konflikti ei ole pelkästään kahden elinkeinon välinen. Se vetää rintamalinjat alkuperäiskansan ja suomalaisten välille – puhumattakaan luonnonsojeluista versus vanhakantainen teollisuus.

Tai näin ainakin Nella näkee tilanteen kunnes tajuaa, että yksinkertaisia totuuksia ei ole olemassa – varsinkaan kun kaikki osapuolet valehtelevat. Ensimmäiseksi sodassa häviää totuus – sitten luonto.

Ohjaus: Heikki Kujanpää

Käsikirjoitus: Veli-Pekka Hänninen

Kuvaukset: huhtikuu 2009

Suunniteltu ensi-ilta: 10/2009

Rahoittava TV-yhtiö: YLE1, SVT

Elokuvan kokonaiskustannukset: 795 000 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 135 000 €

Tuotanto: Kai Nordberg, Kaarle Aho/ Making Movies Oy,
p. (09) 682 9540, mammo@mamo.fi

Miia Haavisto:

Lyhyet näytelmäelokuvat

LATE FRAGMENTS

Rooma ei ole ikuinen. Mikään ei ole ikuista. Raymond Carverin runon innoittama tarina. Kohtaaminen. Kaksi yksinäistä suuressa kaupungissa.

Ohjaus: Aku Louhimies

Käsikirjoitus: Aku Louhimies

Kuvaus: Jean-Noel Mustonen

Ääni: Tuomas Seppänen ja Timo Anttila

Puvustus: Eleonoora Frattali

Maskeeraus: Andrea Marchi

Leikkaus: Benjamin Mercer

Musiikki: Gjallarhorn

Kuvaukset: Kesäkuu 2008

Suunniteltu ensi-ilta: 2009

Rahoittava TV-yhtiö: Yle TV1

Elokuvan kokonaiskustannukset: 50 010 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 12 000 €

Keskeiset näyttelijät: Laura Malmivaara ja Ilkka Heiskanen

Tuotanto: Aku Louhimies / Coop Ultravioletti oy,

p. 040 554 7282, aku.louhimies@iki.fi

Lyhyet dokumenttielokuvat

RAKKAANI, KURDI (TYÖNIMI)

Clarisse Hahnin elokuva on henkilökohtainen matka kohti kurdityhteisön ydintä. Kolmeakymmentä miljoonaa kurdia yhdistää yhteinen kieli, kulttuuri ja historia. Kotimaata tai omaa valtiota kurdeilla ei ole. Hahn matkaa Turkkiin, perheenjäseneksi kurdiperheeseen, josta osa asuu Kurdistanin vuoristossa Turkissa, osa Ranskassa ja osa Saksassa. Hänestä tulee kurdien kompleksisen todellisuuden todistaja, mutta myös tarkkailija, joka pohtii, mitkä tekijät yhdistävät ja tuovat ihmisiä yhteen.

Ohjaus: Clarisse Hahn

Käsikirjoitus: Clarisse Hahn

Kuvaus: Samuel Dravet

Leikkaus: Michèle Hubinon

Kuvaukset: 01–03/2008

Suunniteltu ensi-ilta: 02/2010

Rahoittava TV-yhtiö: YLE

Elokuvan kokonaiskustannukset: 524 742 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 20 000 €

Tuotanto: Sonja Lindén / Avanton Productions,

p. 050 567 1895, info@avanton.fi

CUBATON

Ruotsalainen musiikkituottaja Michel yrittää kaupallistaa Kuuban suurimman Reggaeton tähden El Medicon, joka on lääkäri ja uskollinen kommunisti. Michelin toimet johtavat konfliktiin El Medicon, hänen perheensä, Kuuban terveystyöntekijöiden ja lopulta itsensä Fidel Castron kanssa.

Ohjaus: Daniell Fridell

Käsikirjoitus: Daniell Fridell

Kuvaus: Michel Miglis

Ääni: Bosse Persson, Gabor Pasztor

Leikkaus: Darek Hodor

Musiikki: Timo Hietala

Suunniteltu ensi-ilta: toukokuu 2009

Rahoittava TV-yhtiö: YLE, SVT, NRK, Estonian TV, Canal+

Elokuvan kokonaiskustannukset: 1 070 000 €

Suomen elokuvasäätiön tuki: 20 000 €

Tuotanto: Petri Rossi / Cine Works,

p. 050 386 1266, petri.rossi@cineworks.fi

**Kaikki säätiön tukipäätökset löytyvät osoitteesta
www.ses.fi/fi/tukipaatokset.asp**

Rakkaani, kurdi

Suomen elokuvasäätiön yhteystiedot

Irina Krohn	toimitusjohtaja	6220 3023	irina.krohn@ses.fi
Pirkko Kari	toim.johtajan / hallituksen sihteeri	6220 3017	pirkko.kari@ses.fi

Tuotanto

Kaisu Isto	tuotantoneuvoja	6220 3012	kaisu.isto@ses.fi
Jukka Asikainen	tuotantoneuvoja	6220 3029	jukka.asikainen@ses.fi
Miia Haavisto	tuotantoneuvoja	6220 3025	miia.haavisto@ses.fi
Petri Kempainen	kansainvälistymis- ja kehittämisspäällikkö	6220 3030	petri.kempainen@ses.fi
Pirjo Koskelo	tuotanto- ja festivaalitukikoordinaattori	6220 3031	pirjo.koskelo@ses.fi

Levitys

Harri Ahokas	kotimaan levityspäällikkö	6220 3035	harri.ahokas@ses.fi
Pirkko Kari	assistentti / kotimaan levitys	6220 3017	pirkko.kari@ses.fi
Jaana Puskala	kulttuuriviennin päällikkö / pitkät elokuvat	6220 3026	jaana.puskala@ses.fi
Marja Pallassalo	kulttuuriviennin päällikkö / lyhyt- ja dokumenttielokuvat	6220 3021	marja.pallassalo@ses.fi
Jenni Siitonen	kansainvälisen toiminnan assistentti	6220 3032	jenni.siitonen@ses.fi
Otto Suuronen	kulttuuriviennin assistentti / lyhyt- ja dokumenttielokuvat	6220 3019	otto.suuronen@ses.fi
Satu Elo	tiedottaja / kulttuurivienti	6220 3020	satu.elo@ses.fi
Olli Hake	elokuvakopioiden kuljetus	6220 3015	olli.hake@ses.fi

Hallinto

Niina Otva	hallintopäällikkö	6220 3028	niina.otva@ses.fi
Reetta Hautamäki	tiedotuskoordinaattori	6220 3044	reetta.hautamaki@ses.fi
Rauha Petäjäniemi	toimistonhoitaja	6220 3010	ses@ses.fi
Jussi-Pekka Isoviita	atk-järjestelmänvalvoja	6220 3052	jussi-pekka.isoviita@ses.fi
Olli Hake	isännöinti	6220 3015	olli.hake@ses.fi

Auditoriopalvelut, Kino K 13 | SES Auditorio Oy

Riitta Haapiainen	toim.joht / auditorion hoitaja	6220 3027	riitta.haapiainen@ses.fi
--------------------------	--------------------------------	-----------	--------------------------

Media Desk

Kerstin Degerman	toiminnanjohtaja	6220 3013	kerstin.degerman@ses.fi
Inkeri Lundgren	assistentti	6220 3024	inkeri.lundgren@ses.fi
Faksi		6220 3070	

**Ellei vastaanottajaa tavoiteta,
palautetaan Suomen elokuvasäätiöön:**

Suomen elokuvasäätiö

Kanavakatu 12 | 00160 Helsinki

